

Forever....

Ik ben bij je,..... houd je hand vast

ik ben bij je,..... praten samen

ik ben bij je,..... huilen samen

ik ben bij je,..... probeer je te troosten

ik ben bij je,..... probeer je angsten weg te nemen

ik ben bij je,..... verzorg je zieke lijf

ik ben bij je,..... masseer je voeten

ik ben bij je,..... masseer je lichaam

ik ben bij je,..... luisteren naar muziek

ik ben bij je,..... leer je te ontspannen

ik ben bij je,..... slapen samen...Mama handje ?

ik ben bij je,..... ik zeg: ik ben bang, jij zegt: ik niet

ik ben bij je,..... je pakt mijn hand en geeft een kus

ik ben bij je,..... je zegt: Mam, ik hou zoveel van jou

ik ben bij je,..... en laat je gaan, eens ben ik weer bij je!

Memories van Mama

Hoi Lieverd,

ja knul, hier ontkom je dus niet aan, je moeder die ook nog wat wil schrijven aan je.....zoals je weet heb ik al heel veel geschreven over je, maar alles wat ik vroeger heb geschreven, dat heb je zelf nog nooit gelezen. Ik wilde dat voor je bewaren, want ja....dat je een heerlijk knulletje was, dat heb ik natuurlijk zo vaak gezegd, maar is altijd leuk om te lezen hoe je nu echt was...zo vroeger.....want Ralph, wat heb ik genoten van jou en Freekje.

Je weet het enige wat ik wilde was moeder wordenen ik ben en blijf zo dankbaar dat ik 2 geweldige knullen heb mogen krijgen(hoe vaak ik dat ook niet in de dagboeken heb geschreven....)hieronder zal ik zo af en toe wat neerzetten, stukjes uit de dagboeken van toen over jou.....lieverd, dit zal niet het laatste zijn wat ik aan je schrijf.....maar voor nu neem ik je even mee terug in de tijd....kleine stukjes uit dagboek.....

20.02.1989

Ik denk dat ik zwanger ben, maar zeker weten ?, wat gek he, dat ik het niet echt herken. Word toch wel wat zenuwachtig, zal ik echt zwanger zijn. Test gekocht, een beetje verkeerd gedaan dus nog steeds geen zekerheid. Donderdag weer test gedaan, en ja hoor....het is echt waar...ik ben zwanger !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

17.07.1989

Jij beweegt, en beweegt maar, enig ! ik ga nu toch denken dat je een meisje bent, raar , dat ik dat opeens denk(wat zal dit gek zijn als je toch een knul bent....hahaha)

02.10.1989

wat is wachten toch vervelend, ik wou dat je eruit kwam, problemen met jongensnamen 1. Thomas/Thom, 2. Joost, meisje: 1. Saskia, 2. Simone....

vrijdagochtend: 27.10.198909.00 uur.....

Jeetje, niet te geloven wat mooi, wat mooi, en wat gek he, ik keek niet eens of je een jongen of een meisje bent, dat interesseerde me geen barst, tot Willy zei: het is een jongen !, oh wat leuk , wat fijn...alleen...hoe moet je nu heten ? (Freek wilde toch geen Thomas...) en we hadden niet echt een favoriete naam, nou dan maar even naamloos...na een uur of zo kwamen we op de naam Ralph ,....Ralph vond ik eigenlijk een naam die bij Indische knullen past....maar ook bij jou voelde de naam goed...dus Ralph Thomas Dienaar werd het. Balen !!!!de videofilm van je geboorte is mislukt.....gelukkig wel wat foto`s van je genomen....

13.11.1989 week 3

Helaas huil je erg veel, ik loop de hele dag te troosten, waardoor Freekje toch wel wat aandacht tekort komt. Het weer is balen dus we kunnen niet naar buiten....4850 gr. 55,5 cm.

04.12.1989 week 6

Je groeit behoorlijk, zondag heeft een vriend je een voetmassage gegeven (tegen je krampjes), jonge, wat een ramp daarna, zo erg heb je nog nooit gehuild, `s maandags was het helemaal verschrikkelijk, de hele dag en avond en `s nachts tot 04.00 gehuild !!!!!

17.12.1989 week 8

Nog steeds niet zo goed met je, maar zonder krampen ben je zo `n leuk ventje en je kan zo heerlijk lachen en brabbelen. Je ligt in de box heerlijk rond te kijken, je geniet van het badje, je kijkt in de spiegel, oh je bent zo `n lief kereltje en zo mooi dat je bent.....

24.02.1990 week 18

wat gaat het goed, je slaapt nu vanaf 22.00 uur tot 07.00 uur geweldig !!! overdag slaap je nog niet zoveel maar wat geeft dat. Je speelt, je kijkt rond, je knuffelt....je rolt af en toe van buik op rug...7390 gr. 66,6 cm.

09.04.1990 week 24

Wat ben je een actief kindje, geen moment lig je stil, draaien, draaien, proberen te zitten etc. wel heel leuk hoor! Je zit af en toe al een paar tellen los, grote knull!

21.05.1990 week 30

je kruipt, alhoewel het lijkt nog op buikschuiven, maar je komt waar je wilt komen. Voor het eerst mee op de fiets, je vond het enig., je bent erg verkouden nu (freekje ook). 9100 gr. 60,5 cm.

18.06.1990 week 34

je wordt weer wat rustiger, helpt het toch...andere voeding ??, het huilen wordt echt minder je slaapt goed en je speelt ook zelf iets meer. Lachen om en met Freekje. Jij in je loopstoeltje achter Freekje aan, of in de tractor. Je klimt zelf in de aanhanger en dan wil je gereden worden, enig om je zo te zien...spelen met je "grote broer", samen in bad, grote pret, lekker spatten, je gaat staan en je laat je dan weer vallen ...lekker !!!!!

16.07.1990 week 38

Meneer wil z`n brood zelf eten, een geknoei maar vooruit , je eet dan ook goed. Lekker wezen wandelen, samen erg gelachen, je had veel pret en veel oog voor de omgeving, heel leuk allemaal. Je slaapt `s ochtends en `s middags nog, `s nachts heel af en toe wakker, even troosten en je slaapt weer verder.....

20.08.1990 week 43

Je loopt "alleen" de trap op. Je pakt een auto, klimt erop en kan dan zo bij de tafel. Je pakt alles, je wilt ook alles pakken.....je staat steeds vaker en langer los(nu ook zonder hulp van stoel etc.) en je "loopt"zo`n 3 á 4 stapjes alleen. Je staat in de kinderstoel, buggy, autostoel.....echt één tel rust....nee dat is er niet bij. Je bent erg verkouden en bezig met tandjes...

10.09.1990 week 46

Boven spelen met freekje is het einde, vooral op onze kamer, met de telefoon, de dekbedden enig !!!!

Je loopt echt los ! wat een knappe jonge, je valt nog wel eens, maar toch. Als papa thuis komt loop je naar hem toe en zegt iets wat op papapapa lijkt.....

24.09.1990 week 48

Mam...mam...mama !!!!enig je zegt echt Mama en je kan ook al heel veel begrijpen, als ik iets vraag of zeg dan doe je soms ook nog...hahaha, je loopt al heel goed, jammer genoeg niet je eerste pasjes op de film kunnen zetten,wel snel foto`s genomen... maar het zit in mijn geheugen hoor !!!! joepie, joepie is gekomen,... (je klapt dan in je handen wiebelt heen en weer)...is echt je favoriete "popsong".....10,5 kg. 77 cm.

22.10.1990 week 52

We hebben vrijdag toch zo`n leuke dag gehad met Nick, wat ben ik blij dat we die dag aan het oppassen waren. Hij heeft samen met jou en Freekje " gespeeld ", gebrabbeld, gelachen, geslapen, in de buggy gewandeld.....en nu is hij er niet meer, m`n god wat is het toch erg, wat moet ik schrijven hierover....wat een verdriet, verdriet voor Willy en John, nu Nick er niet meer is.....arme, arme Nick, zo klein, geen toekomst.....wat een verdriet.

Ik sluit jouw dagboekje af Ralph met veel verdriet, ik besef nu des te meer hoeveel ik van jou (en v. freekje) hou en wat een kostbaar bezit jullie zijn,

Ralph je bent, ja hoe moet ik dit zeggen....je bent me nog dierbaarder geworden door overlijden van Nick, dan dat je al was....Ralph, mijn kereltje...ik hou zo veel van je...dag manneke, tot schrijfs.....

25.03.1991

Toch maar weer eens beginnen met schrijven. Het is al weer zo`n 5 maanden geleden en er gebeurd zoveel, en vergeten gaat zo snel. Het wordt al zo lastig om gebeurtenissen terug te halen, en als ik de dagboekjes lees dan kan ik het me weer beter voor de geest halen, ik schrijf nu voor jullie beide, zal apart jullie "eigen dingetjes " proberen op te schrijven.....

Ralphje: Febr./mrt. 1991

Ralphje:

Febr./mrt. 1991

-Je speelt heel graag buiten, maar helaas niet alleen in de tuin, maar ook bij de kinderen uit de straat, dus ik moet veel met je mee.....

-zegt: die, die die, fjeeje, en dat is dan ook alles, je verdomd het om papa te zeggen....!! !-je wijst figuurtjes aan -je komt met speelgoed hondje aangelopen en maakt dan blaffende geluidjes -je staat bij toilet met trui omhoog zgn. te plassen -je bent soms heel ondeugend,je slaat freekje (meteen afleren !!) -je zwaait naar iedereen, is blij als er bekende komen -je huilt nog ieder avond en nacht, aai over bol en je bent weer stil -je bent bezig met 4 kiezen...zielig...Ralph je blijft een beetje een "probleem " kindje, niet wat ziekte betreft, maar vanwege je driftbuien, en ik weet echt niet hoe deze ontstaan.....we blijven het maar zoeken in de voeding, maar gelukkig heb je ook zoveel lieve en leuke dingen..en misschien ligt het ook wel aan mezelf...

Ralphje: apr.1991

-je eet toch al goed zelf , soms ook met je handen...erg leuk...knoeien -je staat bij toilet, trui omhoog en zegt: ...pssssssssssssssssssssss -een vieze luier = bah, bah...nou dat is al heel wat toch ? -je zegt nog steeds geen Papa -je vindt het fijn als Willy komt of Annet, sloof je je behoorlijk uit. -over de bank, op de bank, valt van de bank....= huilen+zoen=over -lekker rennen in de kamer of boven met freekje is enig !!!! -je zegt: Kaan Kaan, helemaal gek van Kranen, tractor,shovel...hoe zou dat nu komen ?

Hee Ralph, je huilt nu wanneer je je zin niet krijgt, of wanneer iets je niet lukt....iedere keer opnieuw dus ik probeer nu consequent te zijn.....(ik schrijf ook...probeer)

Ralphje: mei 1991

- je zegt: PAPA PAPA !!!!!!! kij jan,(kijk dan) paat,(praat) dink,(drink)tacto,(tractor) abie dan(aub), -op alles wat we aan je vragen en je wilt niet schudt je je hoofd van : nee..... -als er in een gesprek iets te spraken komt, zoals jas of schoenen dan ga je deze meteen pakken...-je kan al goed uit een beker drinken -je maakt al een puzzeltje -je speelt voor de in de straat, valt veel, stoot je veel, je bent erg druk....ach lieverd, het gaat nu al weken heel goed met je, wel veel last gehad van je hoektand die door moest komen....

Ralphje: juni 1991

-je huppelt op jouw manier, echt enig om te zien -je begint echt wat beter te praten, je komt naar me toe om wat te "vertellen".....-je eet wel wat slecht

met je naar kinderarts geweest, bloed afnemen, en ach je moest zo huilen, ik hoop zo dat jullie nooit wat ernstig krijgen, want ik vind dit al zo zelig laat staan als het wat anders zal zijn.(bleek tekort aan ijzer te hebben). Je bent vrolijk, en gezellig.

Ralph : aug.1991

-je zegt: kijk, mijn,pijn,nee, dink....koen, piet, bjam, fay, fjeek, ik ook, oek(koek) - Je fietst !!!!voor je verjaardag alvast een fietsje gekocht, en je bent zo trotskijk, kijk !!!! zeg je tegen iedereen die je tegenkomt...je fietste al een rondje in de straat.....maar dat mocht nog niet...zo alleen weg.....!!!! We hebben een leuke vakantie gehad in Spanje, de vliegreis vond je een sensatie. Je was helaas wel erg ziek voordat we weg gingen, hoge koorts, in Spanje nog een dag of 5 niet lekker geweest, maar later knapte je goed op.

Ralphje: okt/nov 1991

-je praat nu iets meer zegt: een , twee + 2 vingertjes erbij.. -heel verlegen op je 2e verjaardag, erg onder de indruk van alle aandacht -je viel vandaag plons in een plas, enig om te zien(kon weer je rode jasje wassen) -je bent wel heeeel ondeugend -je plast op het potje, af en toe een dag echt droog... -kamers geschilderd, daarna ook nog door jou, maar dan met zwarte stift.....

Ralphje: dec.1991

-je trekt je pyjamabroek hoog op en zei: "kijk...mij ook baby in buik (..begrijpt dus heel goed dat Willy zwanger is) -ijspret !! schaatsen gekocht, niet zo `n succes, dus schaatsen uit en lekker glijden op ijs....Je slaapt weer wat beter, je huilt minder, je bent echt heel leuk nu. Het gaat eigenlijk heel,heel erg goed.

Je speelt veel met Freek samen, in bad veel pret, washandjes tegen planfond gooien, lekker glijden in het water. Of "op de plaatsen...klaar af !!! en jullie lopen dan van de keuken naar woonkamer....je springt over alles, en op de bank spelen is echt het einde !!!Als papa `s avonds thuiskomt dan is het feest.

Ralphje: febr.1992

-mijn niet huilen, mijn pelen, fleekje wel huilen, mijn pelen (heb je voor "straf" weggestuurd en jij kleine hum, heel schijnheilig boven spelen.....) -je bent goed ziek geweest, zegt nu steeds: geen pil in bil...of....heb jij koorts ??? -je weet welke sporten er te zien zijn op tv. schaatsen, voetballen,tennis etc. -ziet kunstrijden op tv.....zegt:...kijk mam op één been...niet op twee been...en jij ook op een been staan en doet je armen omhoog....ach dat was zo `n heerlijk om te zien, zoals je dat na wilde doen.....-je hebt zonder zijwieltjes gefietst, maar je viel, dus toen maar weer op gezet....

We zijn in januari naar AMC geweest voor je wijnvlekjes, maar besloten om nog te wachten. De arts vond dat je niet zo rustig overkwam (hoe is dat nu mogelijk???) en de behandeling toch intensief/gevoelig is, beter om nog te wachten.

Voor de rest ben jij en Freek om op te eten.....af en toe ruzie, maar dat is niet erg.

Gezellig `s ochtends naar beneden, flesje pap, Freekje naar school brengen, wij thuis beetje opruimen, samen koffie drinken, soms op visite, boodschappen halen, om 12.30 uur broodje eten, dan ga je nog even naar bed (lukt niet altijd, zal ook wel snel over zijn...) `s middags wat spelen, meestal gaan we naar buiten, rondje lopen, of fietsen.

Je bent echt een leuk ventje, is zo jammer dat de eerste maanden niet zo lekker waren, maar nu je huppelt, je zingt, echt vrolijk...

Ralph: aug.1992

-12.5.1992...je hebt de waterpokken.....-hond Barrel van Opa en Oma D. heeft in je gezicht gebeten....-je praat steeds beter -je hebt in de vakantie toch wel wat driftbuien gehad -je hangt weer veel aan mama -soms ben je onuitstaanbaar -soms zo ontzettend lief -je slaapt veel beter -gek op Ted, je wilt graag naar Willy en John vanwege Ted -nog niet helemaal zindelijk.

Ralph: sept-okt 1992

- je praat echt veel beter, alleen moeite met de R en J, 96 cm. en 15,2 kg.

fietsen, vies worden, alles doen wat niet mag, blauwe plekken, grote mond, lekker vrijen, lekker babbelen, gezellig koffie drinken, toch nog vaak huilen om alles en niets, (Mam..(snik snik)...ik mag toch wel huilen als ik een prik krijg ? ach gossie.....)

Op donderdagochtend mag je altijd kiezen wat we samen zullen gaan doen, "koffie drinken" bij V&D is favoriet bij je, dat deden we eerst met freekje samen.....maar dat vind je nu dus ook gezellig, met mij samen naar de stad en dan ergens zitten.

Ralph : dec.1992

-sinterklaas..geweldig, op school, in de m.o.o.c., leuk maar helemaal van slag - kerstmis, zielig , zo ziek, oorontsteking en bronchitis -ijspret, wel erg koud, snel naar binnen, maar wel leuk.....

Ralph: febr.1993

ik: ja schat , ik heb moedervlekken, jij: nou, en ik heb kindervlekken....

-je bent bij logopediste geweest, overdag minder je speen en je praat al beter, na aantal keren ook gestopt. Je begint je nu wel wat te vervelen als freekje naar school is. Als we Freekje naar school brengen doe jij ook je jas uit en gaat bij freekje in de klas zitten, maar manneke, je moet nog even wachten, vind het best zielig voor je. Het wordt tijd dat het mooier weer gaat worden dan kunnen we wat vaker naar buiten. Je speelt nu veel buiten, in de bouw, fietsen is nog steeds heerlijk door de straten....

Ralph: aug.1993

-tegen Opa: kan niet joh, ongesteld zijn, je bent toch geen meisje !!!!!!!

-je duikt, zwemt, springt in het water, helemaal niet bang- Je duikt in het water, veel geoefend in Spanje, heerlijk om te zien, zo met je witte koppie....

Ralph: sept.1993

-16.09.1993 vandaag ben je voor het eerst aan het "proefdraaien"op de basisschool . Je was best nerveus, maar ook zo groot, trots. Je zat heel lief naast Juf. Ineke toen ik nog even door het raam keek. En ik, nou ik voel me best rot, ik zal je zo missen.

ik: Ralphje ik hou heel veel van je, ook als je stout bent geweest en ik boos tegen je gedaan heb..jij: ach Mam, wat er ook gebeurd, altijd blijven lachen !!!!!! (ik dus bijna huilen...

Ralph: 30.10.1993

-je gaat naar school, of je het echt leuk vind ??? -je hebt een vocabulaire...oh, oh, soms schaam ik me voor je, -je zingt..(heerlijk om te horen) en je speelt zgn. piano
 -je kan heerlijk vrijen, af en toe heel erg aanhankelijk...zalig. -je hebt nog steeds je speentje en je doekje -je bent best solidair, als freekje iets niet mag...nou dan jij ook niet !!!! -je bent zo heel af en toe driftig: Mama ik zal het niet meer doen, ik weet ook niet hoe het komt, maar ik zal het niet meer doen..(ach knulletje als je dan zoiets zegt, dan krijg ik een brok in m`n keel.....)

Ralph: okt 1993 4 jaar !!!

wat een verjaardag en wat veel cadeautjes. Je deed het prima op jouw verjaardag. Toen we voor je gingen zingen kroop je onder de tafel, zo verlegen, zoveel aandacht, je vond je dinosaurustaart heeeeel mooi.

Ralph: 04.11.1993

-je bent goed ziek geweest, veel spugen, duurt best lang eer je weer fit bent, nog even niet naar school, je slaapt veel, even opletten !!!! Ik denk dat je het op school nog eng vind, je probeert niet te huilen als ik weg ga, maar je ziet er zo zielig uit. Ik laat je dan ook vaak `s middag lekker thuis.

Ralph: 09.01.1994

Geweldig, niet te geloven, hoe is het mogelijk....wat een lieve kindjes...hahaha. Naar Oostenrijk geweest, 11 uur in de auto gezeten en lief dat jij en freekje zijn geweest. In het hotel, voorbeeldige kinderen. Het skiën was ontzettend leuk, jij wilde nog niet echt in een klasje, maar later wel.

Ralph: 1.09 cm. 19,4 kg.

- Je zit nu op zwemles, een pracht ventje om te zien in het water...

Het gaat op school wat beter, je doet erg je best.

Papa heeft heel spontaan een praat uurtje bedacht, vaak op vrijdag avond voor de openhaard zitten we met z`n viertjes en om de beurt mogen we dan wat vertellen. En dat is zo gezellig, jij en freekje die echt iets vertellen, en luisteren....iets lekker bij de koffie, vooral de witte chocolade taart, en de frambozentaart, die haalt Papa dan in Hoorn bij Constantjij vindt vooral de frambozen erg lekker !!!-je loopt nog bij Marjolein, de logopediste -je bent een beetje ongeduldig met spelletjes

doen....verliezen is erg moeilijk voor je... -je vindt puzzelen erg leuk -je volgt met spelen steeds je broer, zelf iets verzinnen ...nou niet echt... -je kan heel goed dingen onthouden, weet ook altijd alles te vinden thuis -je bent gewoon een heel vrolijk knulletje -Je speelt nog steeds veel buiten, -school is leuk, je kijkt tv, samen spelletjes doen,

alles bij elkaar ben ik heel gelukkig met 2 schatten van kinderen waar ik veel van hou, soms heb ik van die doemgedachtes, stel dat een van jullie ziek wordt, of dood gaat... Ik hoop zo dat ik dat nooit van me leven meemaak, want ik geloof nooit dat ik dat aan kan.....getver.... Nu meteen maar weer aan leuke dingen denken

Ralph: 22.05.1994

2e paasdag heb je een grote bouwsteen op je rechtervoet gekregen, je kon niet meer op je voet lopen, thuis gekoeld, maar het bleef pijn doen. De volgende dag naar de dokter, door naar ziekenhuis en ach gossie, 2 middenvoetsbeentjes gebroken. Je zit nu in het gips. Woensdag kreeg je loopgips, nou niets aan de hand, Je loopt, rent, fietsen lukt...je doet er dus alles mee. Je bent erg lief, wel wordt je weer iedere avond wakker, even aai over je bolletje en je slaapt weer.

-je bent nog niet helemaal zindelijk -het praten gaat steeds beter, voorlopig geen logopedie meer -op school gaat het prima met je -je speelt veel met Richard of met Pieter -je "hangt niet meer aan mij", maar je wilt nog wel veel knuffelen -je probeert wat letters te schrijven, de cijfers ken je al -je kijkt graag naar video (Bassie en Adriaan...) -je eet niet echt goed, -en luisteren lukt ook vaak niet....-soms ben je heel brutaal -als je je zin niet krijgt kan je nog lekker blèren...-je bent echt heel lief met kleine kinderen, je bent gek op Ted en Rebecca -Als papa van Richard zegt: alle ballen verzamelen, gaan jullie met een hele bubs kinderen weg.....-je bent helemaal op je kleine fietsje mee geweest naar Den Helder...niet te geloven he....toen we dat hoorde vonden papa en ik het toch wel veel te ver voor je...maar jij was zelf zo trots !!!!!

Ralph: 13.09.1994

Je bent een lief klein "kanjertje", je streken oké, maar je bent echt veranderd, school is leuk, tot op heden geen problemen.-game boy en nintendo, je speelt mij er dik uit. -je zingt zo leuk mee met je cassette bandjes -op een middag binnen: "mam, wat heb ik een boel vriendjes hier he...Floris, Pieter, Richard, Ted en mijzelf....

26.10.1994

Lieve Ralph

Bijna 5 jaar, wat is het toch snel gegaan. Ik probeer vaak je babytijd terug te halen maar het zijn de foto's en video banden die me helpen herinneren hoe en wat. Jammer hoor dat ik zoveel vergeet. Soms ben je nog steeds niet makkelijk, en ik kan dan best niet zulke aardige dingen tegen je zeggen, hoop dat je daar niets van overhoudt, als je maar weet dat ik zielsveel van je hou....Je bent wel een hele vrolijke jongen, je zit op je kamer met muziek aan en dan zing je mee, of op toilet, of in bad, is enig om te horen.

Ralph: dec.94

Je bent ziek geweest, ziek, zo erg ziek, bijna 42o koorts en dat op maandag , en op vrijdag zouden we met vakantie. 2x bij huisarts geweest, je hebt een virus en buikgriep. Zondag was je zo opgeknapt dat we alsnog op wintersport zijn gegaan. Je was 5,6 kilo afgevallen niet te geloven. In Oostenrijk ging het al weer een stuk beter met je, en toen heel zielig werd freekje daar ziek, niet zo erg als jij, jullie zijn nu weer gelijk voor wat betreft het ski groepje.

Ralph: 25.1.1995

Het leven is goed, het leven is heerlijk. Het gaat steeds beter en beter. Ik geniet van de knullen. De jongens doen het goed.

-jee, je kan al sommen tot 10 maken -freekje stimuleert je ook daarin, jullie doen zoveel dingen samen -je blijft wel een beetje erg brutaal, je zegt als je boos bent hele lelijke woorden..(durf ze niet eens op te schrijven...) -helemaal verliefd op Ellen de oppas, jij en freek doen lekker gek als ze komt, nou dat belooft wat voor de toekomst. Je doet het nog steeds goed op school, je bent eigenlijk best een verlegen jongetje, als mensen iets positiefs tegen je zeggen kan je daar moeilijk mee omgaan (wat wil je ook, je hebt van mij toch wel veel negatieve aandacht gekregen)Ik hoop zo dat je wat meer zelf vertrouwen gaat krijgen.

Ralph: februari 1995:

Ralph 1.17 cm 22,5 kg.

Ralph: Mei 1995

-je hebt de avondvierdaagse gelopen, was in een woord geweldig, mooi weer, leuke kinderen -jij en freekje zitten op tennisles, gaat heel erg goed.

Ralph: 14.06.1995

Lange tijd niet geschreven, alles gaat goed. Het wordt steeds leuker (nog leuker??? kan dat...), jij en freek worden groot. Jij wordt steeds makkelijker, sterker, minder onzeker. We hebben nu dilemma gehad of je naar groep 3 moet gaan of nog een

jaartje groep 2. Achteraf besloten om groep 2 nog een keer te doen, je hebt daar geen probleem mee, best leuk om de oudste kleuter te zijn. We wilden toch niet dat je ook op school constant op "je tenen moet lopen", thuis en in de straat ben je altijd al de "kleinste"...je wilt al zoveel, en wij denken dat het wel goed voor je zal zijn. Ik ben zo trots op je, je bent echt een kanjer ! je zegt de RRRRRRRRRRRR, sinds de flippo manie heb je je dit aangeleerd "andré, andré ariba ".....

Ralph: augustus 1995

Een heerlijke vakantie gehad. Je had voordat we gingen een longontsteking maar knapte goed op. 22 lange uren in de auto gezeten, maar jij en freekje waren voorbeeldig. Jullie hebben in Spanje veel gezwommen, in zwembad thuis, strand, `s avonds uit eten. In Frankrijk waren we het allemaal zat en zijn dus eerder naar huis gegaan.

Ralph je bent nu 6 jaar. Jan 1996

Je bent nu nog leuk, leuker, leukst....je hebt een leuke verjaardag gehad, (bowlen), je vond het zelf ook allemaal leuk, niet meer zo eng om de aandacht te krijgen....in december weer heerlijk wezen skiën. Thuis was er ijs, jij en freekje schaatsen, ijshockey, jij bent meer op de slee bezig geweest, van kant af en dan op ijs glijden. Je oefent thuis veel met rekenen en letters, je wordt echt zelfstandig, groter.

Ralph: 30 januari 1996

-Je hebt je A-diploma gehaald, je bent er heeeel blij mee. -met z`n viertjes kaarten "pesten"is enig -jij en freekje dammen samen -je kijkt graag tv -je speelt af en toe op de spelcomputer -soms kan je uren tekenen -vechten/stoeien is nog altijd leuk -klieren is nog veel leuker met je broer samen -je bent creatiever, netter, je knuffelt meer dan je broer freekje.

Ralph: Juni 1996

Je broer freek 8 jaar geworden. Ralph je doet het nog steeds goed. Op school maar ook thuis. Je speelt met iedereen, nog steeds veel buiten, skeeleren, fietsen. je wordt wijs...-momenteel is het papa voor en papa na..... -op vakantie hebben jij en freek iets uit een winkel "mee genomen"...laat dit niet nog een keer gebeuren !!!!! -jij en freek hebben jullie flippo`s geruild tegen knikkers...j..wat een scène daarna zeg... -je duikt als de beste, alle variaties...heerlijk om te zien.

Ralph: 11 augustus 1996

Morgen gaan jullie weer naar school, wat hebben we een fijne weken vakantie gehad. Morgen een nieuwe fase voor je Ralph, groep 3. Ben reuze benieuwd hoe je het zal vinden. Nu voor het "echie". Buiten school doe je ook heel veel aan sport. We

hebben samen wat golflessen gehad, en wat ben je een natuurtalent. We zijn nu even gestopt want het is echt heel slecht weer. Voor de rest hebben jij en freekje een druk weekprogramma: ma: hebben jullie tennisles van 15.30 tot 16.15 uur, daarna moet freekje voetbal trainen, op Dinsdag hebben jullie niks, op woensdag van 15.30 uur tot 16.30 weer tennisles, freekje moet op donderdag weer voetbal trainen, dan heb jij op vrijdag van 13.30 tot 14.00 uur golfles, en freek moet op zaterdag weer voetballen. Jij gaat gezellig dan mee kijken.

Ralph: 25.09.1996

-je hebt je B-diploma gehaald hoera !!!

Ralph: nov. 7 jaar !!!!!

We hebben op vrijdag 25.10. je verjaardag met de vriendjes gevierd. laser gamen en eten bij Mac. Op zondag heel de dag visite, heel gezellig vond je dat. Jonge, wat ben je al groot en wijs. Het gaat wel snel hoor. Jij en Freek zijn echt lief, soms niet, jullie maken wel ruzie, maar kunnen het ook heel goed samen hebben. Op school gaat het echt goed, je kan prima rekenen, leuk hoor om op een 10 minuten gesprek te komen op school en dan te horen dat je het zo goed doet. We zijn erg trots op je. -in oktober ben je gaan selectie - trainen van tennis, je gaat met sprongen vooruit. Je wilt niet op voetbal o.i.d.

Ralph: december 1996:

Weer een heerlijke wintersport vakantie gehad. Heel gezellig. En jij en freek, jeetje wat kunnen jullie al goed skiën.

Ralph: 29.12.1996:

-oh zo zielig, je bent gevallen op het ijs, je hebt je sleutelbeen gebroken, ach knulletje wat had je een pijn, maar je hebt je heel kranig gehouden. - je speelt met vrienden, Boyd, Sivar, Gabby, Floris -thuis vaak spelletjes met Papa, vooral Monopolie of schaken....het is nog steeds Papa voor en Papa na, je bent echt gek op je vader.....

Ralph: April 1997

-Tennis, Tennissen, Tennis, Tennis....- je hebt afgelopen woensdag je eerste competitie gespeeld, en ik heb genoten van je. Zoals jullie knullen met elkaar omgaan, heerlijk om daarbij te zijn. Ralph, je hebt een hele goede enkel partij gespeeld, ik was zo trots op je. -nog steeds veel buiten spelen, skeeleren, af en toe naar Quelderduin op de skeelerbaan...-af en toe ben je wel ondeugend hoor Ralph: - je hebt vuurtje gemaakt in meterkast.....je weet het niet meer denk, maar ik ben niet boos geworden, heb "heel verstandig " met je gepraat over eventuele gevolgen.

.....en weet je nog...2 dagen later doe je het weer....je hebt geprobeerd het papier in toilet door te spoelen, ja eikeltje...dat lukt dus niet he....Ik was nu wel heel, heel erg boos op je....ik weet dat ik je een tik heb gegeven, en dat heb ik nooit snel gedaan, ...je straf was dat je na het eten niet buiten mocht spelen,dat was de straf die je papa je oplegde..nou dat viel dus wel mee.

- Zo verloor je ook in die week f 10,00 , je mocht van mij een cd singel kopen, jij kwam huilend thuis, ik was niet boos, wel uitgelegd dat het veel geld is en dat ik het niet goed had gedaan om dat geld los aan je mee te geven.

-je vraagt aan me of je f 2,00 mag om een witte bloem te kopen voor op school, om deze te kleuren met ecoline. Na 3 kwartier was je nog niet thuis, ik je zoeken. Je bent ergens in de buurt van winkelcentrum aan het spelen,(verboden gebied voor jullie...) de witte bloem op je fiets....? ik had al daarvoor bij de verkoopster gevraagd of je was geweest, en ja hoor dat was je, maar ze vond je zo aardig dat ze de bloem aan je had gegeven, en die 2 gulden dan ??? tja, die had je versnoept....dus mocht je weer niet buiten spelen ...oei en dat is echt straf voor je....

dit was het laatste van wat ik heb bijgehouden in het dagboek, ik had waarschijnlijk niet zoveel tijd meer om te schrijven , eigenlijk geen idee waarom ik ermee gestopt ben. Wel heb ik jou en Freek ieder jaar een verjaardagsbrief geschreven, tenminste ik dacht het ieder jaar was, ben er zeker een aantal kwijt geraakt..... ik schrijf in jouw brief ook over freek en andersom.....

oktober 1997:

Ralph 8 jaar !!!

zo ik heb je verjaardag brief nu op de computer geschreven, want die hebben we nu sinds een week of 4. Jee Ralph, jonge wat gaat het snel. Je bent al zo groot, wijs en heel erg leuk (dat heb ik volgens mij wel vaker geschreven...)

oktober 1997: Ralph 8 jaar !!!

zo ik heb je verjaardag brief nu op de computer geschreven, want die hebben we nu sinds een week of 4. Jee Ralph, jonge wat gaat het snel. Je bent al zo groot, wijs en heel erg leuk (dat heb ik volgens mij wel vaker geschreven...) Je bent een lekker kereltje geworden, het blijft jammer dat je begin jaren niet altijd zo aardig waren vooral voor jou dan, maar ja daar kunnen we niets meer aan veranderen, misschien dat we daarom juist zo genieten van en met elkaar. Je doet het op school prima, je kan goed leren, rekenen als de beste, en je bent heel leuk in de klas. Je mist wel je

vrienden, maar je hebt je goed aangepast. Je gaat nu 3 x in de week naar tennisles, en 1 x conditietraining, geweldig leuk. Je speelt daardoor minder buiten in de straat, krijgt nu vriendjes op de tennisbaan. Je bent gek op de hond Bobby en op de kat Sam.

donderdag 8 oktober 1998:

Wat hebben we een heerlijk leven, het gaat prima met jou en Freekje. het staat allemaal in teken van tennis, jij en Freek genieten, en je vader en ik genieten van jullie. Jullie hebben zoveel plezier in deze sport dat we jullie maar lekker je gang laten. Als Freek moet trainen in Heemskerk dan ga je vaak mee kijken, of rondje rijden met papa daar in de omgeving. De andere keren blijf je thuis bij mij. Als ik met Freek naar Hoorn moet dan ga je mee, of Opa R. komt bij je thuis, eten jullie samen saucijzenbroodjes, want daar ben je gek op. Zelf les je ook 3 x in de week en dan nog conditie trainen. Van de week zijn we in AMC geweest voor je wijnvlekjes, je was geweldig, niet gehuild. We hebben een druk leven, we zijn heel gelukkig, en ik hoop dat jij en Freekje zich ook fijn voelen, want daar draait alles toch nog steeds om, dat jullie gelukkig zijn. Ik ben nog steeds zo blij dat ik dit allemaal mag meemaken, dag tot de volgende keer.....

Juni 1999

Jullie gaan steeds meer een eigen leven leiden, ik merk dat ik ook anders ben gaan schrijven. Ik maak natuurlijk nog steeds deel uit van jullie leven, maar jullie worden zo zelfstandig, minder behoefte hebben aan....., het bedritueel is veranderd, jullie doen alles zelf, wel drinken we nog steeds om een uur of half acht `s avond een kopje thee met elkaar, en ook voor naar bed gaan nog even gezellig met elkaar zitten. Ralph je blijft een lekker jongen, je hebt soms nog zo je buien, maar je bent wel voor rede vatbaar. Je speelt veel met Maarten, en hebben samen veel lol. Vrienden van school daar speel je ook nog mee, maar iets minder vaak omdat je meestal op de tennisbaan zit. Freek en jij gaan ook goed, af en toe een ruzietje, maar ook veel samen doen. De computer is leuk, jullie willen graag een eigen computer en tv op je kamer, maar daar beginnen we nog niet aan. Beneden staan 2 tv en wij vinden het veel te gezellig om jullie bij ons beneden te hebben. -verdwaalt met Maarten, Sanne en Iris in Schoorl....jullie waren naar de klimduin, gelukkig na een tijd heeft de vader van Maarten en Iris jullie gevonden.

2000: kon niets vinden van dit jaar....

ik heb toen al op de computer de brieven geschreven, niet afgedrukt. Het jaar dat Opa Roor in November is overleden, voor jou en Freekje eerste keer dat iemand heel dichtbij is overleden...En dat jullie veel op de tennisbaan waren, maar ook jij basketballen....school gaat nog steeds erg goed, en je hebt veel vrienden.

2001: ook niet van dit jaar.

In ieder geval beide jaren gevuld met tennis, tv kijken, computeren, gamen, vrienden enz. enz. In mijn herinnering gewoon een gezin, Ralph die steeds beter in zijn velletje ging zitten, steeds zelfstandiger werd, veel gelukkiger lijkt dan in zijn baby jaren.....

2 april 2002: Mijn brief van toen.....

Met Ralph gaat het prima. Hij zit nu in groep 8 en is echt toe aan de Middelbare school. Hij heeft schooladvies Havo/VWO gekregen (later werd dit Gymnasium) en dat is goed voor hem. Nu maar hopen dat hij het redt. Hij is een heel ander kind dan Freek, maakt zich best vaak zenuwachtig voor alles wat nieuw en vreemd is. dus hopen dat hij zich daar prettig gaat voelen, is echt afwachten. Maar hij weet dat hij goed kan leren, dat maakt hem misschien wat zekerder. Hij heeft ook voor Nieuwediep gekozen, er gaan maar een paar kinderen uit zijn klas naar Nieuwediep, maar hij kent veel andere kinderen daar op school, hij zal wel niet alleen zijn.

Ralph is een vrolijk kind, speelt nog graag buiten, heeft veel vrienden en momenteel ook een vriendinnetje. Hij is heel zelfstandig, kan goed alleen thuis zijn. Hij is echt een fijne knul, gaat soms door het lint(ook tegen volwassenen), maar dat is echt sporadisch. Hij is heel sociaal, en nog steeds lief tegen jongere kinderen. Hij sport heel veel, nog steeds tennissen en nu ook basketballen. Momenteel even niet vanwege een gekneusde vinger(door het skateboarden, nagel eraf, heel vervelend).

Hij traint 3 x in de week voor basketbal en speelt in twee of 3 teams de wedstrijden, dus we rijden weer heel wat af. Naar de trainingen gaat hij gelukkig zelf op de fiets, maar op zaterdag en zondag zitten we nu dus in de sporthallen. Het is erg wennen want het is zo anders dan kijken naar tennissen. Voor Ralph is een teamsport heel goed, en al zeg ik het zelf Ralph is heeeeeeel goed met basketballen(ben natuurlijk als moeder niet objectief....maar toch).Het is heerlijk zo thuis, volgende week hebben we 2 weken vakantie, gaan we heerlijk lummelen, tennissen etc.etc. We hebben 2 nieuwe computers gekocht, dus ze kunnen nu op hun eigen kamer gaan computeren, zijn we van dat om de beurt gezeur af. Ze moeten nog wel beneden komen voor de thee.....anders zie ik ze helemaal niet meer.

Je merkt dat het "afzetten", zelfstandig worden, ontwikkelen enz. enz. vanzelf gaat. En je groeit daar zelf ook in mee. Je laat ze meer los, ze moeten ook hun eigen gang kunnen gaan, en het voelt ook nu nog steeds goed. Het is soms wel beangstigend zoals het nu zo lekker gaat, en nog steeds ben ik zo ontzettend blij met de mannen. Ik geniet nog steeds zo veel van ze, ben ook veel te trots op ze (belachelijk he,) maar zo voelt het gewoon.

Ze hebben ook veel mee in het leven. Ze zijn gezond, ze zien er goed uit (zijn best hele aantrekkelijke knullen), kunnen goed meekomen op school, aardig sporten , zijn aardig tegen anderen (ook wel eens niet maar dat mag ook wel eens..)Ze worden door Freek en mij serieus genomen, mogen voor hun mening uit komen, alles bij elkaar maakt ze tot wat ze nu zijn. Freek sr. is ook heel goed bezig met de knullen. Geeft ze ook veel liefde en aandacht, door zijn harde werken kunnen we ons financieel ook wat veroorloven, daarover hebben de knullen ook niet te klagen qua kleding en andere dingen.

Ik hoop alleen dat we ze zoveel meegeven dat ze dat in hun verdere leven zullen gaan gebruiken, toepassen, de waarde en normen, daar zijn wij als ouders veel mee bezig, zodat ze later als volwassen kerels zich goed kunnen aanpassen in de maatschappij. Ze zijn best sociaal, denken aan anderen, maar blijven kind en dus ook heerlijk egocentrisch. Zo dit was het weer even voorlopig, tot de volgende keer en Freek en Ralph, vergeet niet dat ik heel veel van jullie geniet, en zo gelukkig ben met wat jullie me geven en ik jullie daarvoor wil bedanken, dat jullie zijn zoals jullie zijn, ik ben een heel gelukkig mens(en daar werkt jullie vader ook aan mee hoor ...)

liefs Mama...

Wintersportvakantie december 2002

Wel of niet. Doe je er goed aan om te gaan. Wat een onzettende moeilijke beslissing.

Maandag bloeduitslag afgewacht, om 17.00 uur gebeld naar AMC , helaas Dr.M. is op vakantie. Overlegd met Dr.P., Ralph zijn bloed, vooral de trombo`s waren naar beneden. Het advies om helemaal niet weg te gaan en in ieder geval niet skiën. Maar vrijdag a.s. weer bloed laten onderzoeken en dan n.a.v. daarvan overleggen. Zo gedaan, en die vrijdag om 17.00 gebeld, helaas Dr.P. ziek, overlegd met zaalarts, en die vertelde dat Ralph z`n trombos weer omhoog zijn dus, ja hoor, ga maar lekker op vakantie.

De overige dagen verliepen rustig, met af en toe een woordenwisseling, maar dat mocht de pret niet drukken. Op vrijdagmiddag heeft Freek Ralph terug gebracht naar het hotel omdat hij een beetje boos was, en dus heel eigenwijs naar beneden skieden. Maar het feit dat Ralph dit accepteerde gaf toch aan dat hij moe was. Samen met mij bleef hij bij het hotel, de auto schoongemaakt, beetje computeren, was best gezellig z met z`n tweetjes en Ralph kon een beetje bijkomen. Freek en Freek jr. konden toen samen fijn even skiën. s`Avonds werden we " geridderd " als speciale vrienden van Centra l(met ook andere gasten)de jongens vonden het best aardig.....voortaan korting op kamers, scheelt weer....

Op zaterdagochtend zijn we weer richting huis gegaan. We vonden het wel goed geweest zo. Gelukkig kwamen we Astrid en Hans en de boys nog tegen, zij waren 's avonds vertrokken en vonden het ook leuk dat we elkaar nog even konden spreken. Om negen uur vertrokken we en kwamen 9 uur later thuis. De reis verliep goed, alleen veel regen enz. Nu zijn we een week later en we kijken toch met een goed gevoel terug op deze week skiën. Het was toch ook geweldig dat Ralph nog zo lekker kon skiën. Zelf heb ik wel twee rotdagen gehad thuis, omdat dan het weer zo op je afkomt. De angsten, de onzekerheid, Ralph zijn ziek zijn....wat een impact.... Je vergeet echt niet dat Ralph ziek is, daar wordt je constant mee geconfronteerd, maar op vakantie leek het iets minder, we konden even weer als "gewoon gezin" met elkaar zijn, en dat was goed voor ons allemaal. Freek ervaart dat hetzelfde, geen idee hoe Ralph dat ervaart, hij praat er nog steeds niet over.

Enfin nu zijn ze vol van het vuurwerk dat ze vandaag hebben gekregen en nog een week vakantie, lekker en daarna weer het "gewone" leven. Maandag a.s. moet Ralph weer naar Amsterdam voor de rottige prikken, twee uur plat liggen, en nu maar hopen dat hij er niet beroerd van wordt, anders kan hij niet genieten van oudejaarsavond. Zo dit was het weer.

note 2006:

In 2003 zijn we weer op ski vakantie geweest, en toen ging het veel en veel beter met Ralph, het skiën, zijn buien, we hebben toen werkelijk een geweldige vakantie gehad. Het jaar 2004 hebben we overgeslagen, vanwege de zware kuren was het gewoon niet te doen. In 2005 zijn we in Maart voor Doe een wens naar het hotel geweest, was in een woord geweldig, in augustus zijn we weer geweest, einde behandeling, een nieuw begin, Ralph wilde graag weer naar Hotel Central, en ook in december zijn we weer gegaan, skiën ging toen even niet zo goed met Ralph, hij was gevallen en had last van zijn knie, behalve de laatste dag, we hebben toen op de vrijdag op verse sneeuw, mooi weer, een geweldige dag gehad met z'n viertjes, nu kun je haast wel zeggen, alsafscheid....de laatste keer dat we met z'n viertjes daar zijn geweest.....

4 november 2003:

Lang niet geschreven, en wat ik hiervoor heb opgeschreven is helaas niet afgedrukt en de bestanden zijn verloren gegaan, dus heb ik ook niet...best jammer, maar niets aan te doen. Hoe het gaat.... nou, met Ralph gaat het zoals het moet gaan qua behandeling....ik kan nog steeds niet in z'n koppie kijken dus weet niet hoe hij het allemaal ervaart. We praten best veel, maar je kan nooit precies weten hoe een ander denkt en voelt. Het is al moeilijk genoeg om je eigen gevoelens te herkennen, te verwoorden

Het is moeilijk, de verzorging valt mee, dit omdat Ralph alleen maar medicijnen thuis moet innemen. Maar het zijn meer de angsten en de nare gedachten die vaak door je hoofd spoken. Ik ben gewoon nog steeds bang dat het terug komt, daar praat ik weinig over, omdat ik dat niet wil, niet toegeven aan je angsten, maar het maakt me onzeker en geeft een paniek gevoel. De 2 weken naar Amsterdam voor de kuren lijken steeds zwaarder te worden, ...dan Ralph zijn gedrag tijdens de dexta, na een week of twee weer 5 "normale weken" en voor je het weet zijn die 5 weken om en dan moet hij weer....

Maar ja, ga d'r maar aan staan met al die troep in je lichaam...zoals Ralph gisteren zei: waar praten jullie over...jullie voelen het niet, jullie hebben het niet...nee en daar heeft hij gelijk in, maar daarom proberen wij hem uit te leggen hoe het bij ons voelt, alleen daar kan hij echt niet tegen..wordt zo verdrietig, omdat hij het zo rot voor ons vindt dat wij verdrietig zijn om hem..... Hij slaapt vaak bij ons op de kamer, veiliger, vertrouwd.

Het feit dat Ralph ziek is...dat hij nog steeds die klote chemo krijgt, dat hij zich vaak niet lekker voelt, en dat dit nog tot september 2004 gaat duren,als alles goed blijft gaan.....en dat is juist het moeilijke...die angst...oh mijn god...als het maar nooit meer terug komt...laat hem dit alles niet voor niks doorstaan, ik ben zo bang, zo bang, dat kan ik niet eens onder woorden brengen. Als ik naar hem kijk dan denk ik, ach m'n knulletje, waarom, waarom....moet je dit allemaal doorstaan....Ik weet dat het allemaal nog erger kan, maar voor ons is dit nu erg, wij moeten hiermee leven....maar vooral dat manneke voor hem is het zo erg. Ik bid dat het allemaal goed komt, dat hij klaar is in september, dat de p.a.c. eruit gaat na 3 maanden, dat hij alleen voor controle daarna nog moet, helaas ook nog 5 jaar....of misschien is dat dan wel heel geruststellend....geen idee....hoe je daar mee om moet gaan, maar ik hoop dat Ralph hier mentaal goed door heen komt, dat hij later geen problemen gaat krijgen, maar ach...dat is allemaal zover weg, maar toch deze gedachten blijven door je hoofd gaan. Lucht dit schrijven op.....ik merk er geen bal van, misschien wel, misschien niet...laat maar.....

september 2006:

nou kereltje, dit waren dan fragmenten uit de dagboeken, herinneringen?, oh, zoveel meer, maar niet alles tegelijk, het kost me best veel energie, ik word erg emotioneel ...dus ik laat het even zo...dag schat...

oktober 2006:

p.s...hee Ralph weet je nog, dat je zo vaak werd gebeld en sms'jes kreeg, toen je je nieuwe telefoon in juni had gekregen, je werd er schijtziek van vandaag had ik jouw sim kaartje in mijn mobile gedaan, en werd gebeld door een man die Frans wilde spreken, toen zei hij dus dat je het oude telefoon nummer van Frans Bauer had,

later door de Telegraaf gebeld, of ze Frans Bauer kon spreken had eigenlijk moeten vragen waarom ze Frans wilde spreken, en af en toe van die leuke sms-jes, ik sms nu maar terug dat Frans een ander telefoon nr. in gebruik heeft nu zijn we geen fan van hem maar is toch leuk.dag, dag, wilde dit toch nog even met je delen.

Oh ja, en fijn dat ik steeds " tekens " van je mag ontvangen, ook al geloof ik er niet echt in (alhoewel), het voelt wel heel prettig, dag poep.

26 Oktober 2006:

Lieve Ralph, dit keer geen verjaardagsbrief maar, morgen is jouw geboortedag.....17 jaar zou je zijn geworden, nu geen verjaardag te vieren, nooit meer....mijn lieverd, wat is het toch erg, voor jou, ...voor ons,...voor iedereen die van je houdt zal je morgen nog meer in onze gedachten zijn dan gisteren of overmorgen ? wordt deze dag emotionelere dan andere dagen.....kan dat ?maar het is en blijft wel jouw geboortedag,staan we bij stil.....zijn stil en blijven stil.....dag, lieverd een nieuw fotoverhaal gemaakt, The wonder of you !!!!!, want een wonder ben en blijf je ,ondanks dat.....het grote wonder, dat je hier bij ons mocht blijven, uitgebleven is.

16 november 2006: 4 maanden geleden dat je bent "weggevlogen ".

ach, mijn lieverd, ik/wij missen je zo ontzettend.. we missen je heerlijke lach, we missen je intelligente opmerkingen, we missen alles aan je....oh, wat zijn de dagen donker....het verdriet is groot, nog steeds komen we terug bij jou.....zo erg voor jou....dat overheerst nog steeds mijn schat. Zo erg dat jij geen toekomst hebt, niks meer, geen leuke dingen mag beleven, niet meer met je broer samen iets ondernemen zal, niet met je vrienden en vriendinnen plezier maken, niets meer....dat doet zo`n pijn....als ik daar aan denk, dat je zoveel niet mee zal maken, ach lieve Ralph, ik had je zoveel meer gegund.

22 november 2006: Helikopter

Ik kijk naar een nieuws uitzending, en dan hoor en zie je dat Ralph "zijn helikopter" de G-JSAR, degene waar hij in meegevlogen is, en de helikopter die zo`n mooie flightover heeft gemaakt op 21 Juli j.l. , een noodlanding op de Noordzee heeft gemaakt. Aan boord 17 inzittende, opgehaald van booreiland, heel gelukkig niemand gewond, na ruim 1 uur in water te hebben rondgedobberd allemaal gered door kustwacht. (Lieve Ralph, was jij misschien, heel misschien daar in de buurt !!!!!) Gek dat je je zo verbonden kan voelen met een helikopter...nee eigenlijk niet gek, die helikopter heeft erg veel voor Ralph en ons betekend. Was een beetje "jouw helikopter " he , knul .

Bijna 5 december 2006,

m`n lieve Ralph, Ik denk terug aan vroeger, de eerste keer dat jij echt Sinterklaas vierde was in de MOOC, ik zie nog zo dat bekkie van je. Gelukkig dat we daar videobeelden en foto`s van hebben...wat een spanning, maar ook zo vrolijk....

Ook thuis vond je het zo leuk, jij en Freekje voor de openhaard de liedjes zingen, en dan de cadeautjes uitpakken, jullie vonden het ook leuk als mama en papa en de oma`s en opa`s wat kregen, net zo enthousiast als over je eigen cadeautjes... .

Toen je ouder werd hebben we denk ik 2 x sinterklaas gevierd met gedichten en surprises, weet je nog, de drollen die Opa Dienaar had gemaakt....de drollen van Bobby uit te tuin, wat hebben we toen gelachen...toen je weer ziek werd, wilde we geen sinterklaas meer vieren, het lag allemaal zo gevoelig, was moeilijk voor degene die jou zou hebben getrokken , toen alleen maar wat lekkers bij de koffie, we deden maar met kerst wat extra`s gedaan, was ook leuk.....maar lieverd, wat zou ik nu graag sinterklaas hebben gevierd met jou, met z`n allen, lekker lachen om de gedichten enz. maar helaas, het kan niet meer. Ik had dit jaar zo graag een gedicht willen schrijven, dat je na alle ellende zo`n heerlijke lastige puber bent geworden, die allemaal streken uithaalt, die loopt te klote op school, weet ik al niet meer.....over alle gewone dingen die nu eenmaal bij knullen van die leeftijd horen....maar het kan niet meer.

AMC 2004

We missen je, ieder dag, maar soms voelt het een dag net iets erger dan andere dagen, vooral als de herinneringen te worden....ik loop met de hond, dan gaan mijn gedachten alle kanten op, ik huil om jou, om het kut leven wat je hebt gehad, om het leven dat je niet meer mag hebben, om wat jou is overkomen, ik huil heel soms om mezelf, omdat ik jou niet mag zien opgroeien, en dat doet zo`n pijn, ik huil om Papa, die het zo moeilijk heeft, ik huil om Freekje, die jou ook zo mist, maar het

meest huil ik om jou.....Ik hoop dat er een dag komt dat ik kan denken en voelen dat het goed is, dat je geen pijn meer hebt, dat het niet anders kon, dat waar je nu bent (zal niet weten waar dat is...)dat je het goed hebt.....ach m`n knul , ik wou dat ik ergens in kon geloven.....maar het had gewoon niet zo moeten gaan, je had hier moeten zijn, en ik weet dat ook jij dat zou willen en dat blijft zo`n pijn doen, dag m`n knul.

14 December 2006

Hee die Ralph, ik was op een oud back-up cdtje muziek aan het zoeken en toen vond ik deze brief, ik weet dat ik die in 2004 aan je heb gegeven, op je bureau neer gelegd....pfffffffffffff zei je....keek er niet naar om, later beneden zei je tegen me: dank je wel voor de brief , ik heb hem gelezen,.....en wat moet ik ermee....ach, het was net in de periode van je 1ste recidief, je slikte toen een hoeveelheid dexa, later werd dat prednisolon, je was echt onder invloed , heel, heel erg boos, je kon ook niet anders, en wij wisten dat wel, maar heel soms was het toch wel moeilijk om niet boos te worden op je, maar dan ook alweer heel snel...we begrepen het echt, je kon er niets aan doen.....toch ben je later veel beter omgegaan met je buien, en in 2006 hebben we helemaal niets meer gemerkt, toen is er niet een onvertogen woord meergevallen....onbegrijpelijk allemaal.

16 December 2006:

16 december 2006:

M`n lieverd, vandaag 5 maanden geleden dat je bent "weggevloden"....we missen je meer en meer, jij bent er niet meer en wij moeten verder, alleen het is zo moeilijk, we proberen het...voor jou.....maar valt niet mee.....

Ik ben enige weken geleden toch maar weer begonnen met schrijven, niet hier op deze site maar op een weblog. Enkele heb ik het adres gestuurd, maar door computer crash kon ik niet meer nakijken wie ik wel of niet het adres heb verstuurd. Daarom toch maar even plaatsen op deze pagina,

http://beedees2.web-log.nl/hoe_nu_verder/

deze log gaat, zoals de naam al zegt overhoe nu verder.....

het is en blijft zo ongelooflijk moeilijk, om het leven te leven zonder Ralph.....het is maar goed dat je niet van tevoren weet hoe het leven loopt, dat we gelukkig jaren hebben kunnen genieten van onze knul, van onze knullen, van en met elkaar, het leven zonder Ralph is werkelijk een hel.....we moeten verder, maar het is echt nog steeds niet leuk....er is nog geen dag geweest dat ik niet aan Ralph denk, aan wat hij heeft meegemaakt, overal zijn er herinneringen, vooral in je hoofd, je voelt ze met heel je hart, de leuke herinneringen maar vooral ook de

verdrietige herinneringen.....Ik wil dit niet steeds, maar het overkomt me.....elk moment van de dag, zomaar, door een liedje, door iets wat er gezegd wordt, een tv programma, een zin uit een boek...maakt niet uit....Ralph zit in mij....in mijn hoofd, in mijn systeem,m`n god wat zou ik je graag nog eens willen vasthouden, je verwennen, je vertroetelen, met je praten, je lach horen, je gesprong van de trap, je neer ploffen op de stoel of bank, je chagrijnige buien, je leuke opmerkingen, hete gehaktballetjes voor je maken, een broodje bij Bep halen, een sateetje roosteren, je achter de computer zien zitten, je enthousiasme met een computer spelletje horen, je commentaar , of gewoon zoals je thuis kon komen vanuit school, je stralende lach willen zien op je scooter, je naar school willen brengen en halen, naar de tennisles, ik had zo graag gewild dat ik kon zien dat je laat thuis kwam van het uitgaan, van feestjes, dat je een vriendinnetje had, dat je lekker naar school kon, dat je later kon gaan studeren, misschien dan het huis uit gaan, gewoon zoals dat gaat...het normale wat kinderen doen...of dat we met z`n viertjes naar Hotel Central zouden gaan (weet je nog toen je in ziekenhuis zei..jullie moeten dan maar met z`n drietjes daar naar toe.....ach, lieverd, je begon toen te huilen.....nee m`n schat we gaan niet met z`n drietjes daar naar toe, dat willen en kunnen we niet, Hotel Central was zo jouw Hotel....misschien ooit eens later dat mama en papa dit samen gaan doen...maar nu..oh god nee.....) ik zou zelfs naast je willen zitten zoals tijdens de kuren in ziekenhuis, ja zelfs dat zou ik nog zo graag willen....want dan zou je nog kans hebben gehad om beter te worden.....maar het liefst natuurlijk als gezonde knul willen zien, maar nee, het zal nooit gebeuren,het feit dat je niet meer hier bent, nooit meer, geen toekomst.....het vliegt me vaak aan, jij met al je talenten, m`n hemel wat eeuwig zonde, voor zo`n knul als dat jij bent geweest.....je had zoveel te geven

Ik wil zo graag "geloven" dat het nu goed gaat met je, dat ergens bent, daar waar het goed is voor je, is er meer tussen hemel en aarde ?.....kon ik daar maar in geloven, dat neemt mijn gemis om jou niet weg, maar als ik wist dat het goed gaat met je, dan kan ik er misschien iets vrede mee hebben...alhoewel...Ralph , mijn lieve Ralph.....jeetje knul...wat zijn we verdrietig om jou, blijft...al zo vaak geschreven, blijft zo erg wat jou is overkomen, voor ons nu heel zwaar, maar altijd blijven we het voor jou het allerergste vinden.....ik mis je m`n jongen.....

31 jan 2007:

Hoi lieve schat,

Is alweer eventjes geleden dat ik hier wat heb geschreven, maar het blijft ook zo moeilijk om nog iets zinnigs neer te zetten. Het leven staat zo op z`n kop, we missen je zo ontzettend, het lijkt iedere dag wel sterker te worden, het gemis.

Ik las vandaag een berichtje in gastenboek van je vriend Boyd, weet dat ook je vrienden en vriendinnen aan je denken....en iets durven neer te zetten in gastenboek. Boyd schreef over het uitgaan wat jullie met elkaar deden in de vakantie toen.....leuk..ik weet het nog zo goed. Verleden jaar was het echt een hele goede periode voor je...laatste week Januari en de maand Februari.....daar denk ik dan ook met goede gevoelens aan terug.....je kon genieten van alles, je kon ook weer alles doen, oh wat was dat heerlijk om te zien, en ook wij genoten omdat het zo goed ging met je. School, tennissen, uitgaan, feestjes.....geweldig allemaal !!!!!!!!!!!!!!!

We konden de jaren die achter ons lagen "vergeten", vooral ook omdat jij hier zo goed mee omging, wat geweest is is geweest, het lag achter je, en jij wilde er niet over praten, het ging nu toch goed.....wat een bijzondere instelling van je...niet zeiken over wat je was overkomen, het leven oppakken en doorgaan.

En dat maakt het voor ons nu zo moeilijk, konden we dat maar, ja toen wel, toen was je er nog, maar nu.....het is zo klote , jouw toekomst, onze toekomst, Freek jr. zijn toekomst, alles is zo veranderd, niets is meer hetzelfde en wordt ook nooit meer hetzelfde.....niemand kan de leegte opvullen die jij hebt achtergelaten, het enige wat we kunnen is proberen om door te gaan met dit leven.

Ik voel me zo leeg, zo verbitterd, zo onwerkelijk is de hele situatie.....heb zo het gevoel dat je thuis kan komen, ik weet het....is onzin, maar zo voelt het nu...zal wel weer een fase zijn in de rouwverwerking (bullshit.....) ..maar oke...de tranen blijven stromen, af en toe het gevoel dat ik in elkaar kan storten, maar gelukkig toch nog die zelfbeheersing,...ach....nog altijd zeggen Papa en ik, het aller-ergste is het voor jou, zo voelt het nog steeds, maar wij vinden het voor ons ook heel erg, omdat we zonder jou verder moeten.....

Dag lieverd,

Woensdag 14 maart 2007:

Dag lieve Ralph

Bijna 8 maanden geleden dat je bent weggevlogen, en lieverd, het voelt nog steeds zo niet waar. We zijn zo intens verdrietig, nog steeds zo vol ongeloof over wat jou is overkomen. Ik durf niet meer "diep" te gaan met mijn gedachten. Als ik aan jouw laatste weken denk dan word ik zo beroerd, ik durf het niet meer. Ik zou je zo graag willen herinneren als de niet zieke Ralph, maar helaas dat beeld krijg ik nog steeds niet.

Vanmiddag heb ik boven op je kamer gezeten, wat spullen doorgelezen,wilde wat gaan sorteren, maardat kwam er niet van. Zo verdrietig werd ik weer..gewoon te confronterend.

Ik heb wel het een en ander gelezen, en vond een brief van een familie, die helaas hetzelfde hebben moeten doorstaan als wij nu...een stukje uit die brief trof me vandaag.

Vanmiddag heb ik boven op je kamer gezeten, wat spullen doorgelezen, wilde wat gaan sorteren, maardat kwam er niet van. Zo verdrietig werd ik weer..gewoon te confronterend. Ik heb wel het een en ander gelezen, en vond een brief van een familie, die helaas hetzelfde hebben moeten doorstaan als wij nu...een stukje uit die brief trof me vandaag.

...Al die tijd trek je met hem mee. Je probeert met hem, voor zover dat in je vermogen ligt, alle hindernissen en obstakels te nemen, alle risico's, bedreigingen en gevaren het hoofd te bieden. Je drijfveer is de onvoorwaardelijke liefde die je voor hem voelt, die geeft je de kracht om op momenten zelfs boven je uit te stijgen. Je put kracht uit elk behaald succes onderweg, waarmee de lange lijst van beproevingen uiteindelijk kan worden overwonnen, zodat alle verdriet, pijn en moeite in elk geval niet voor niets zullen zijn geweest. Zo goed en zo kwaad als dat gaat, probeer je optimistisch en hoopvol te blijven en volg je de moeizame weg die jullie blijikbaar moeten gaan. En dan tot overmaat van ramp en hoezeer je je er ook tegen verzet, begint het weer ernstig om te slaan.

.....De zon scheen al een poosje niet meer, maar nu trekken zich in hoog tempo donkere dreigende wolken samen. De regen die volgt, maakt het pad waarop jullie tot hiertoe gingen tot een bijna onbegaanbare route..wanhoop grijpt je naar de keel.....in vredesnaam!!!

.....Hij is blij verrast, ineens houdt het op met regenen en breekt het donkere wolkendek om plaats te maken voor een oneindige, staalblauwe hemel. De wind luwt tot een heerlijke zomerbries en de zon met haar weldadige warmte, laat de mooiste kleuren tot hun recht komen. Zijn ogen glinsteren en hij heeft het gevoel dat ie zweeft, alsof hij van een zware last verlost is. In plaats van zware voetstappen op het modderige pad, blijkt hij nu te schrijden in vers, groen gras...De warmte van het licht is eigenlijk geen zonnewarmte, het voelt als de warmte van liefde...Er verschijnt een ontspannen glimlach op z'n gezicht en dankbaar terugdenkend aan jou fluistert hij..." tot straks lieverd "...

...verward en verdrietig sta jezelf nog steeds in de striemende regen. Het is inmiddels te donker om hem nog te kunnen zien...Een blik omhoog is voldoende om te weten dat het einde van dit noodweer voorlopig nog niet in zicht is...Schoorvoetend begin je aan de lange weg terug..alleen....." tot straks lieverd "...flits het ineens door je gedachten..kijk...daar in de verte..daar wordt het alweer lichter. maar de laatste zin is nog niet voor mij van toepassing, voor mij is het nog steeds donker en het zal pas lichter worden als ik jou weer zie..... Hee ventje, Ik

vond het wel heel erg fijn dat ik je eindelijk heb gezien in een droom. ik ben bij je.....en omring je met liefde....dag lieve, lieve Ralph, kus van mij.

Woensdag 8 mei 2007

Hai Poep,

Het was even schrikken, om zomaar weer een foto van je te zien, die ik nooit eerder heb gezien. Wat had je toch een lekker bekkie he,.....

We missen je iedere dag meer en meer, ik kan me haast niet voorstellen dat het minder zal worden. Zoals altijd staan Papa en ik op een lijn, we hebben beide hetzelfde verdriet, voelen beide het gemis zo, zo intens, we blijven het voor jou zo

erg vinden, al die jaren die strijd, het gevecht tegen die klote ziekte, en dan ...zo erg, denken dat je het hebt gehaald, om dan toch ...maar waar ik zoveel verdriet over heb, is dat je het hebt geweten dat je het niet zou halen..jezus knul hoe heb je dit toch doorstaan. Zo dubbel, je laatste weken, hoe moet het voor jou zijn geweest, alle "leuke dingen "die werden georganiseerd voor je, je wist waarom dit allemaal was, en tochoh wat moet het toch erg zijn geweest, hoe leuk je het ook vond, wat moet er door je zijn gegaan.

We hebben vele nachten samen gesproken, ook over doodgaan, maar we werden dan beide zo verdrietig, dan maar stoppen en elkaars hand vasthouden..zo vielen we altijd in slaap, elkaars hand vasthouden....ach m`n schat..door je ziekte hebben we deze intense band gekregen, het was niet echt "natuurlijk" , kon ook niet anders, alle nachten en dagen dat we met elkaar zijn geweest in ziekenhuis, thuis, ...jezus Ralph, tuurlijk is me dat heel dierbaar nu...maar wat hadden we liever een "gewone" band gehad met elkaar.Maar juist door de achterliggende jaren voel ik het gemis zo, juist omdat we zoveel samen waren, zoveel hebben gedeeld, dit maakt het gemis en verdriet zo veel erger.....

Ik las gister je naam die je in de muur van je slaapkamer hebt gekerfd...RAL.....ik moest aan je broer vragen waarom je dit had gedaan, ik wist het niet meer, Freek zei...hij zal wel boos zijn geweest...maar waarom dan niet afgemaakt??...tja z`n boosheid zal wel weer weg geweest zijn voordat het af was....oh manneke kon je het maar afmaken, kon je maar weer eens boos zijn, want wat had jij recht om boos te zijn, boos op wat jou is overkomen....maar..je had je buien, maar je was soms boos...en verdrietig, maar je probeerde altijd weer zo flink te zijn, en omdat jij flink was konden wij dat ook zijn.

Daarom voor mij, zo moeilijk nu, ik kon al die jaren flink zijn, voor jou...dat wilde ik ook, ik stond "rechttop" naast je, ik wilde net zo sterk zijn als jij, ...en nu?heb gewoon niet de energie meer, ik ben "geknakt ", omdat jij er niet meer bent...lieverd bijna 10 maanden weg van hier,....het blijft onwerkelijk, het voelt vaak alsof ik in een film speel, dat ik niet ik ben, dat wat we meemaken niet echt is, het is een walgelijke film, wanneer stopt de film ??? geen idee...kus lieverd

en toch nog een verjaardagsbrief....

24 oktober 2007: 18 jaar !!!!!

Mijn allerliefste knul...

18 jaar..zou je zijn geworden, het is zo ongelooflijk erg....nu al de 2e verjaardag dat je er niet meer bent....ruim 15 maanden geleden dat je bent weggevlogen

18 jaar...autorijles, zou je in je eindexamenklas hebben gezeten?...hier zou je er uit zien nu ?, wat zou je bezig houden ?, zou je een vriendin hebben gehad? ...stom he

allemaal van die gedachtes....wat zou het leven anders zijn geweest als je inderdaad je 18e verjaardag had mogen vieren....Het is en blijft zo erg, zo verschrikkelijk dat je er niet meer bent.Ja mijn schat, het gemis wordt erger, soms tegen wanhoop aan, maar er zijn ook dagen dat het beter gaat..echt...

zou Ralph gewild hebben dat jullie zo verdrietig blijven ? wordt wel eens aan ons gevraagd...geen idee..ik kan niet namens jou praten..soms denk ik: nee natuurlijk niet jou kennende, maar soms denk ik ook..je zou het begrijpen, je zou zeggen ..mam....jij voelt het zoals je voelt...en je was zelf ook zo ontzettend verdrietig, omdat je Freekje en ons alleen moest achter laten, weet je nog dat dat het eerste was wat je tegen ons zei...zo erg voor Freekje...ach, je dacht niet eens aan jezelf toen.....

Ik denk vaak aan het ziekenhuis, `s nachts als ik niet kan slapen, je hersenbloeding, de enige keer dat ik helemaal in paniek raakte, mijn god mijn jongen, de dag daarna toen zat ik naast je op de IC, een grauwe ochtend, ik keek naar buiten, ik zag een paar meeuwen vliegen, en dacht ...weg jullie, niet in de buurt van Ralph komen, ik had bedacht, als ze niet in de buurt van het raam komen, dan kom je goed uit je coma...en ze kwamen niet in de buurt van je raam, op het moment dat je uit coma kwam, ging de zon schijnen....dat moment was zo prachtig.....ik dacht toen..het komt goed...als je dit hebt overleefd..dan wordt je beter.....m`n lieverd.....nog altijd zo erg voor jou...nooit meer !!!!!!!

een fragment van wat ik een jaar geleden heb geschreven..en ...het gevoel is nu, een jaar later nog steeds hetzelfde:

23 oktober 2006

17 jaar...mijn hemel het is toch niet waar !!!!!

.....Ik ben gestopt op de site met dagboek actueel, ik kan nu alleen nog maar over mijn eigen gevoelens schrijven, en ja die gaan niemand wat aan. Het is toch iedere dag nog hetzelfde wat ik zou schrijven, want weet je Ralph...het is echt zo verschrikkelijk verdrietig, dat je er niet meer bent. Niet meer bij ons bent, zo erg, dat jij niet meer mag leven. Ik kan het gewoon soms niet voorstellen, dat ik je nooit meer zal zien. Nooit meer je lach kan horen, je kan aanraken, je boze buien mag meemaken, gewoon helemaal niets meer van jou. Ik moet zo diep graven in mijn hoofd om je te "zien",maar je bent er gewoon nog niet. Heel af en toe zie ik je, maar nog steeds niet echt...in mijn dromen. Men zegt dat je aan het verwerken bent als je over je geliefde persoon kan dromen.....het zal wel, maar volgens mij ben ik ook aan het verwerken, alleen ik zie je nog niet.

Waar zal je zijn, ik lees veel over van alles, maar geloof er niet in. Kan het niet geloven, ik wil het wel, gewoon denken dat je ergens bent, dat je vrij bent,

tevreden, dat je niet veel meer weet over wat je overkomen is, dat je geen verdriet hebt, dat je niet meer bij ons samen bent hier op deze aarde.....waar ben je ?.....in de astrale wereld ?????, geen idee, en dan nog...je had gewoon hier bij ons moeten zijn, maar ik weet dat je echt weg bent....tuurlijk weet ik dat, ik voel dat ook,soms ben ik rationeel, maar de emoties hebben de overhand hoor.

Het leven is niet meer leuk zo zonder jou. Freekje is eenzaam, hij mist je ontzettend, Papa is helemaal van de kaart, die mist zijn maatje zo, en ik....godver mijn knul ik mis je ook zo ontzettend. Niets is meer leuk. De dagen gaan voorbij zonder dat we genieten, hoe kunnen we ook nog genieten ???? Geeft het de tijd, rouwen staat niet voor een bepaalde tijd, het is nog maar 3 maanden geleden, nog zo kort, kan toch ook niet anders dan dat we je missen.....nog steeds vind ik het het allerergste voor jou, dat jij niks meer mag meemaken hier. Je had godver nooit ziek moeten worden, en dan vooral niet de voor de 3e keer....het blijft zo gemeen wat je is overkomen. Ik zal er nooit vrede mee krijgen, nooit zal ik het accepteren, in ieder geval zo voelt het nu, dat ik het nooit zal accepteren dat je toch weer ziek bent geworden, en dat je van ons moest heengaan.

En dan al die vragen, ik had je nog zoveel te vragen, we hebben veel gepraat saampjes, maar nooit heel echt over...als je het toch niet zou redden...jij wilde dat niet, en ik durfde het niet. Ik was zo bang....weet je nog de laatste keer dat ik echt je voeten heb gemasseerd, en ik zo verschrikkelijk moest huilen...jij huilde mee...op dat moment waren we een...ik wist het en jij wist het...je kon niet meer beter worden, ik voelde het, maar ik geloofde het niet. Pas die donderdagmiddag toen Hans Merks gebeld had...toen pas drong het tot me door. De vrijdag is nog steeds zwart...ik weet bijna niets meer van die dag. Wel nog van `s avonds, dat gedonder met de sonde...dat ik een beetje boos was en dat jij zei: balen he !!!!!dat waren je laatste woorden...m`n god...wat verschrikkelijk toch.....hoe ben je in coma geraakt ???, wat kreeg je....was het een hersenbloeding,was het totale uitputting.....we weten het niet en zullen het ook nooit weten. En dan de zaterdag.....vond je het erg dat er zoveel bezoek bij je was...ik hoop van niet....ik denk dat je het wel plezierig vond, je was nooit alleen die dag...en dan pas`s nachts toen je even met papa alleen was, toen kon je het leven los laten, toen ik net even weg was.....nee ik vind het niet erg voor mij, ik had alleen zo graag bij je willen zijn, ik kreeg wel je laatste zuchtje...oh mijn god knul, hoe kan ik beschrijven hoe erg dit was, om je zo te zien strijden en je dan nog te laten gaan....ik wilde je reanimeren...maar nee.....dat zou niet meer hebben gekund, en ook niet goed geweest zijn.....je was op...je lichaam kon niet meer...die klote cellen hebben je helemaal kapot gemaakt, de chemo heeft je helemaal kapot gemaakt....klote zoi, je kreeg niet de kans om er bovenop te komen, er was teveel gebeurd, al die jaren die troep in je lijf, en ja...even heeft het geholpen, maar niet goed genoeg, want de cellen kwamen weer terug, de verkeerde cellen.....

Oh wat zou ik je nog graag willen verzorgen, gewoon zoals vanaf 2004...met de hoop, nee het geloof dat je het zou gaan redden, alles hadden jij en wij er voor over, zoals jij met je ziekte omging was dat ook voor ons te doen..jouw verzorgen, er te zijn voor je, we hopen dat we dat in ieder geval goed hebben gedaan, ik denk van wel, we waren er voor je.....altijd...., ik heb nergens spijt van...ik was er voor je, altijd....soms misschien even niet.... sigaretje roken of koffie drinken, maar.....nee we hebben dit met z`n allen gedaan, ook Papa en Freek jr. oh oh.....wat een leven heb je toch gehad, 4 van die klote jaren, was overheen te komen als je het had gered, maar nu...boosheid, onmacht....en we kunnen niets met deze gevoelens.....mee leren leven, wat nu leven !!!!!.....overleven.....kunnen echt niet genieten...en al zou dit tot mijn dood zo zijn...het zij zo.....ach lieverd, elk moment van de dag spook je door mijn hoofd, ik kan je niet loslaten, je zit in heel mijn lijf, mijn hoofd...ik zie je dan wel niet, ik voel je ook niet...soms heel af en toe wel,maar je bent er gewoon....je bent gewoon nog bij me. Waar je ook bent nu, je bent nog steeds niet alleen, wij zijn nog steeds bij je.....misschien troost je dat een beetje...en eigenlijk weet ik ook wel dat jij bij ons bent.....diep diep in ons hart...voor altijd. dag, schat

Vrijdag 27 juni 2008

Echt lang geleden dat ik hier iets aan je hebt geschreven lieverd...

Gisteren diploma uitreiking van je oude klas.....een mijlpaal in leven van kinderen, ach mijn knul, Jij niet....

Ashley vroeg mij of ze in het jaarboek jou er ook in mocht zetten, natuurlijk mocht dat, de jaren dat je op school hebt gezeten waren voor jou zo belangrijk. Je was net ziek geworden toen je naar middelbare school ging, maar tot aan maart 2004 kon je toch regelmatig naar school, vooral het jaar 2003 was je bijna een gewone leerling....daarna was je blij als je naar school kon, het schooljaar 2005 ging je in als "gezonde" knul en de paar maanden daar heb je echt genoten , ..Molenplein was gaaf, je was inmiddels 16 jaar en kon af en toe op je scooter naar school, je hebt aantal schoolfeesten meegemaakt....toen je weer ziek werd, de verslagenheid ook bij je klasgenootjes, de betrokkenheid was zo groot, toen met de helikoptervlucht, was toch wel bijzonder he...zoveel kids die op de dijk stonden te zwaaien.....daarna het afscheid thuis van jou....en nu..wat zou je zijn gaan doen ..zou je inderdaad naar politie zijn gegaan, of luchtmacht??...of zou je net als zoveel kinderen van gedachten zijn veranderd..en iets heel anders zijn gaan doen.....

Heel toevallig kwamen gisteren Shannon en Tom gezellig even bij ons op bezoek, Shannon heeft net zijn rijbewijs gehaald....lief van de knullen dat ze langskomen....we praten over van alles en nog wat, ik noem je naam tijdens gesprek,.....Hetty kwam het jaarboek brengen, ja en dan toch werd ik

emotioneel...de pagina van jou.....en lieve stukje van Marieke raakte me me zo...verleden week naar optreden geweest van je vriendinnetje Nicole...zij zong het nummer No one but you(only the good die young) ..zo ontzettend mooi...tranen over me wangen tranen om jou ...

Nu bijna twee jaar geleden, 2 jaar.....pas...al...???...er zijn dagen dat het nog zo onbegrijpelijk is, zo niet waar...soms momenten van ..is Ralph echt hier geweest, heeft hij wel geleefd...dat zijn heel vreemde emoties...er is nog geen dag geweest dat je niet bij me bent in m`n hoofd, m`n lijfik kan nog steeds geen filmpjes bekijken, wilde beginnen om alles op dvd tjes te zetten, maar ik word zo ontzettend verdrietig..eens zal me dat wel lukken. Weet je Ralph, het leven gaat echt verder, ook voor ons, maar dat is juist zo dubbel, bij alles wat we doenjij nooit meer....Ik zei van de week tegen papa, wat waren we toch gelukkige mensen, en wat zouden we toch nog gelukkig zijn geweest...zijn ook vaak dingen die we met jou willen delen.....is dat de reden dat ik je blijf schrijven???.....doe net of jij dit alles kan lezen.... weet wel beter maar oké...

Voor Freek jr. valt het ook niet mee, we hopen echt dat hij in September aan een studie begint en dat voor hem dit jaar nodig is geweest om een beetje te verwerken, ik denk dat hij je zo ontzettend mist, hij komt geregeld thuis, maar het naar huis komen is voor hem zo moeilijk, want ja thuis is daar altijd de confrontatie, jij bent er niet....hij voelt zich het lekkerst daar in Groningen, samen met Corella, en we laten hem maar, we bellen dagelijks, en ik heb alle vertrouwen in dat goed gaat komen met hem.....

Ohhh Ralph wat blijft het toch allemaal klote...wat hadden we jou en Freek toch een ander leven gegund, altijd weer..jij nooit meer....het spijt me zo m`n knul dat we je hier niet voor hebben kunnen behoeden, waarom waren die klote cellen zo sterk, zo sterk dat alle behandelingen voor niks zijn geweest, al de pijn en ellende, al de jaren van hoop....uitstel van ...en dat je dan toch niet beter mocht worden.....ik gebruik niet eens meer het woord ...winnen...want het was geen wedstrijd...een wedstrijd ga je aan omdat je dat leuk vindt...nee dit was geen wedstrijd...dit was een strijd...een strijd die je aan moest gaan, en waarvoor ???...om niet ouder te worden dan 16 jaar....4 jaar strijd...niet voor niks, je hebt in die 4 jaar ook , gelukkig, leuke dingen gedaan....16 worden je scooter, dat was geweldig, neefje Ted rijdt nu op je scooter, van de week liep ik in Vogelzand, ik zie je scooter rijden...even schrikken, Ted zwaaien...ja het doet pijn...niet vanwege Ted natuurlijk, maar gewoon jouw scooter,jij zou nu in mijn auto hebben gereden...of in die van je vader...je zou gevierd moeten hebben dat je geslaagd was, je zou op vakantie hebben moeten gaan, dronken worden, feesten, beesten,met meiden vrijen, naar concerten gaan, je had toernooien moeten tennissen, met ons uit eten moeten gaan..... en dan je vervolgopleiding moeten gaan doen...dan hadden we je op een gezonde manier los gelaten.....nu laat ik je nooit los...handje ???dikke kus van mij...

27 oktober 2008: 19 jaar

om je dicht bij me te voelen maar weer wat veranderen aan je site. Het lezen van alles, je foto`s te zien, het weer bezig zijn met jou...het maakt me niet verdrietiger dan dat ik al ben, ik voel je zo wat dichterbij me...maar ook weer zo onwerkelijk..nog steeds.

Hai schat,

om je dicht bij me te voelen maar weer wat veranderen aan je site. Het lezen van alles, je foto`s te zien, het weer bezig zijn met jou...het maakt me niet verdrietiger dan dat ik al ben, ik voel je zo wat dichterbij me...maar ook weer zo onwerkelijk..nog steeds.

je verjaardag....19 jaar zou je zijn geworden, nog steeds niet te geloven. Al je derde verjaardag die je niet kan vieren....

Ik heb je van de week heel duidelijk in een droom gezien, ventje van een jaar of 6, 7...nog je wijnvlekjes heel duidelijk te zien, en je had zulke witte lippen, je had het koud, ik nam je in m`n armen en gaf een kus...klaar weg was je, maar het voelde zo goed, zo fijn, dat ik je even heb kunnen vasthouden...en dat bekkie van je..ach....

Het leven zonder jou valt ons zo zwaar, het weten en voelen dat wij je nooit meer zullen zien, nooit meer van je kunnen genieten, het doet zoveel pijn, het is verstikkend, maar we zeggen nog altijd, allerliefste Ralph, het blijft voor jou het ergste, we hadden je zo willen behoeden voor alle pijnen en angsten en blijven het zo erg vinden dat jij niet meer verder mag leven...accepteren, leren te leven zonder jou....nee schat, nog steeds lukt het ons niet....we missen je, meer en meer..lieverd daar waar je bent...wij denken aan je...een hele dikke verjaardagszoen, je mams.

19 januari 2009

Lieve Ralph

Een nieuw jaar knul, derde jaar gaan we in...3 jaar geleden, jij herstellende van griep(dachten toen aan griep, maar ws toch al die klote cellen) en eindelijk kon je toen echt leven zoals een knul van 16 dat zou moeten doen...lekker naar school, weg op je scooter, het tennissen weer oppakken....gewoon, gewoon....oh, wat blijft het toch verschrikkelijk dat jij niet langer hebt mogen genieten van het leven...

Van de week... Papa en ik zeiden..soms lijkt alles zo niet waar, soms voelt het alsof je er nooit bent geweest, dat dit alles niet gebeurd is, dit zijn zulke rare gevoelens,

misschien dat ons onderbewuste...dit als bescherming geeft om te kunnen overleven, andere keer weer zo echt, zo levensecht...we zijn nog steeds kapot, momenten dat we zo in de war zijn...jou nooit meer zien...die gedachte, dat gevoel...is nog steeds misselijkmakend, om gek van te worden, er zijn momenten dat ik wel zou kunnen schreeuwen....dat ik je zo graag wil zien, vasthouden....mijn keel wordt dichtgeknepen, dit is echte pijn, echte pijn zo diep in mijn lijf en hart..ik kan er niks mee, laat het over me heen komen...dagen dat het voelt bij mij alsof ik in een film zit....onwerkelijk, niet realistisch...maar ik kan onmogelijk uit de film stappen.

Geen dag dat je niet in mijn gedachten bent, nog steeds, wanneer ik naar je foto`s kijk, of een lied hoor, iets op tv...maakt niet uit, wanneer ik Bobby uitlaat dan komen de beelden, hoe kan ik die ooit vergeten...kan toch niet ...en ...ik wil je ook nooit vergeten, dus laat maar komen...het verdriet hoort bij mij...klaar...

Ik ben soms droevig, zie kinderen opgroeien, gaat niet om die kids, maar doet soms pijn.....jij niet....maar ook nu gebeuren er klote dingen, je vriend Donovan, van de week kreeg hij te horen dat hij ziek is...ernstig ziek, ziekte van Hodgkin.....maar net als jij altijd bent geweest, is ook hij positief, hij gaat ervoor....genezingspercentage is hoog...en daar moet hij aan denken...en toch is er ook weer die angst waarom...vragen waar we nooit antwoord op krijgen...Je nicht Nathalie is klaar met de behandelingen, buiten lichamelijk ongemakken, emotioneel, maar ook zij moet vertrouwen gaan krijgen in haar lijf...toekomst...hoop...!!!

Met je broer gaat het volgens mij redelijk, het nieuws over Donovan heeft hem geraakt, kan ook niet anders, maar daar in Groningen doet hij het goed, samen met Corella zitten ze door de week in Groningen, de meeste weekenden komt hij thuis, het thuiskomen doet minder pijn, gelukkig maar, thuis voelt weer meer als thuis voor hem...

We zijn op vakantie geweest, dat was confronterend....als gezin, maar jij niet....raar, verwarrend, voelde zo als verraad naar jou toe, weet je nog dat je toen in ziekenhuis zei....nu moeten jullie voortaan met z`n drietjes naar centraal.....nee liefde, we zijn daar nog niet geweest, deze vakantie was al een grote stap ...ondanks dat het bij mij als verraad naar jou toe voelde, was het een hele bijzonder ervaring, ik heb genoten, maar daar ook zo vaak gedacht aan je, kon je dit ook maar meemaken.....en altijd maar die maar....wat er ook gebeurd, wat we ook doen.....het geluksgevoel wat ik ooit heb gehad..is weg...en komt nooit meer terug....jij niet meer hier,....m`n god manneke.....zelfs nu na 2,5 jaar..nog steeds...zo erg voor jou...

Ben je echt ergens, nog steeds zou ik daarin willen geloven, dat je idd in een hiernamaals bent, dat je gelukkig bent, gezond bent, dat als het mijn tijd is dat we elkaar weer tegenkomen.....ik zou zo graag iets willen voelen, dat je een teken

geeft, heb het soms met muziek....toevallig een lied op radio...hai knul, denk ik dan ...ik ga door, net als jij ...zal ook ik sterk zijn..maar...mijn verdriet voor jou..jij nooit meer...blijft.....wat mis ik je toch..xxxxxxxxxx

Maandag 30 Juni 2009

Hai m`n lieverd

Ik zat beetje te pielen aan een site, per ongeluk had ik die site op jouw plekje gezet...dacht het niet he...deze plek is van jou, nog steeds. Vooral zo deze dagen kom ik elke dag wel even bij je kijken, teruglezen in dagboek, jouw laatste maanden..wat een hel !!!!. Het teruglezen brengt me helemaal terug in de tijd, wat heb je ongelooflijk gestreden, ik heb niet alles opgeschreven , dat wilde je niet, maar door te lezen komen ook de niet beschreven gebeurtenissen terug..ach mijn knul..het blijft zo erg, voor jou...

Een tijd geleden een conflict gehad met iemand, die schreef dat het tijd werd dat wij ons leven weer eens moesten oppakken....nou ja zeg...we leven het leven zoals wij dat aankunnen, ik had wel willen schreeuwen lees dagboek over Ralph...en zeg zoiets dan nog maar eens tegen me...weet je Ralph ..we missen je zo ontzettend erg, dat ondanks dat we echt wel leven, we zijn veranderd, ja...en als ik voor mezelf praat...misschien dat ik ooit weer verander maar zoals ik me nu zo vaak voel, zo leeg, zo dood van binnen...wanneer iemand dat niet kan begrijpen wil ik niks met mensen te maken hebben die dit soort dingen zeggen.

Ik wil je zoveel vertellen, over ontwikkelingen hier thuis, maar ook gewone dingen, over de nieuwste mobieltjes, of zoiets ...gewoon over van alles. Zo graag weer eens met je praten, delen...dat missen we nog steeds zo erg. Jouw enthousiasme over alles...je vlotte babbel, je lekkere lach, je lieve bekkie....., nog steeds praten papa en ik veel over wat jou is overkomen, samen met jr. praten we over jou ..wat je deed enz. laatst nog over je mobstar periode, je eigen servers enz enz. wat was je toch een ondernemend ventje...wat een verlies...denk wel eens, zouden je oude mobstar spelers zich weleens afgevraagd hebben waarom jij nooit meer bent gekomen op dat spel?...vreemd...

dacht terug aan je tennisspel, hoe we genoten hebben van je op de baan, je werd zo sterk op de baan, je ging zo goed spelen, tot aug.2002....waarom toch ?...het blijft zo oneerlijk...als je had mogen blijven leven dan hadden we gezegd..oke ..kut jaren maar je bent er nog, niet voor niks geweest...maar nu..al die klote jaren voor niks...voor mij nog steeds het moeilijkst dat je hebt geweten dat je niet kon redden...het gesprek zit in ons geheugen gegriefd...jouw vraag en toen het antwoord van je oncoloog...ach ach manneke toch wat was dat verschrikkelijk.

en zo blijft het, nu bijna drie jaar geleden, elke dag nog in mijn hoofd, vele dagen nog zoveel verdriet, andere dag dat ik voel..hee ging vandaag wel.....maar zoals altijd zeggen we...erg allerergste voor jou, jij nooit meer.

Dag lieve knul.....xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Woensdagavond 15 juli 2009

Mijn lieve knul

3 jaar geleden dat je in coma raakte, zo onverwacht, we hadden zolang de hoop gehouden, en opeens geen contact meer met je. Begrijpen doe ik het nog steeds niet, ik hoop alleen dat je ons hebt gehoord, gevoeld, en ik hoop ook zo dat je het niet erg vond dat er zoveel mensen bij je hebben gezeten. Ene kant denk ik dat je dit niet zo leuk vond, andere kant, je moet de liefde hebben gevoeld, en misschien heeft het je wel goed gedaan..ik zou het niet weten. Ik weet dat ik constant je voeten masseerde, om je te kalmeren, om te laten voelen hoeveel ik van je hou...ach m`n jongen terwijl ik dit schrijf ..het blijft toch te niet begrijpen , jij..onze sterke zoon, die vecht om te mogen blijven leven, die 4 jaar lang zonder te zeiken alles maar dan ook alles heeft gedaan om die klote leukemiecellen te elimineren....m`n knul aan jouw instelling heeft het nooit gelegen, wat was je sterk, wat heb ik een grote bewondering voor je...eigenlijk groeit dit met de jaren....wat was jij bijzonder....en hoe erg blijft het ...jij niet meer hier.....zoveel dat je nooit kan meemaken...dit blijft voor mij.....Morgen 3 jaar geleden dat je in papa zijn armen ging inslapen....zoveel foto`s die er zijn van papa en jij samen, zo vaak dat je bij papa op schoot zat, of aan het dollen, ...maatjes jullie twee...bij hem kon je het leven lost laten.....ach, lieve lieve Ralph, ik kan je nog steeds niet loslaten....elke dag ben je in mijn hoofd aan het spoken, ik vind het niet erg, zo raak ik je nooit kwijt. Je bent en blijft onze kanjer, onze bikkkel, onze zoon, onze broer....altijd !!!! pssssssss heb ik al gezegd dat ik van je hou? nee? ik hou van je !!!!! zoveel.....x

Maandag 26 oktober 2009 : 20 jaar

Wat valt er nog te schrijven, zoveel en ook zo weinig, alles is al zo vaak gezegd, geschreven, maar lieve Ralph, ondanks alles wat er is gebeurd ben ik zo ontzettend trots en blij dat ik je mama mocht zijn. Ik lees stukjes van dagboek terug, jij als kleine knul...wat was je toch een bijzonder ventje...wat een vrolijk, ondeugend kereltje toch....met je buien, maar zo vaak om op te vreten. Dank je wel lieverd voor wie je was....

Ralph Thomas Dienaar....20 jaar

Wat waren we blij en trots.....een prachtige gezonde zoon

20 jaar geleden geboren....

Wat blijft is dat jij je eerste maanden als huilbaby heeft moeten doormaken

Wat blijft is dat jij de jaren daarna zo `n heerlijke vrolijke knul was

Wat blijft is dat jij zoveel humor had dat jij ons zo ontzettend aan het lachen kon maken

Wat blijft is dat we zo genoten hebben van elkaar en met elkaar

Wat blijft is dat jij jaar in jaar uit groter en sterker werd en dat jij gelukkig was

Wat blijft het toch onwerkelijk, 2002.....dat jij ziek werd ernstig ziek was

Wat blijft is dat jij zo ongelooflijk sterk was hoe jij omging met je ziekte

Wat blijft is dat we trots blijven zoals jij tijdens je ziekte was zo optimistisch, zo sterk

Wat blijft is dat intens blij waren dat jij je 16^e verjaardag mocht vieren als een "gezonde knul"

Wat blijft het toch verdrietig dat jij niet ouder mocht worden dan 16 jaar

Wat blijft het toch verschrikkelijk wat jij 4 jaar lang hebt moeten doorstaan

Wat blijft het ongelooflijk dat jij niet je ziekte hebt kunnen

Overwinnen

**Wat blijft is dat wij het voor jou nog steeds het allerergste vinden
jij nooit meer**

**Wat blijft is dat wij nog steeds zo ongelooflijk trots op je zijn, onze
Bikkel**

**Wat blijft is dat wij jou iedere dag meer en meer missen , gisteren,
vandaag en morgen**

**Wat blijft is dat wij over jou zullen blijven praten, dat jij zo diep
in onze harten zit**

**Wat blijft is dat wij 2 zonen hebben, Freek en Ralph , nog zo
één, jullie de twee broertjes**

**Wat blijft is dat wij nog vaak niet geloven, het niet kunnen geloven
dat wij jou niet meer zullen zien**

**Wat blijft is de geboortedag van jou, Ralph Thomas Dienaar, en wat ben ik
trots**

dat ik jouw moeder ben

**Wat blijft zijn onze herinneringen aan jou, de mindere maar vooral
de fijne herinneringen**

**Wat blijft zijn de onuitwisbare gebeurtenissen, traumatisch voor jou,
voor ons**

**Wat blijft dat wat we ook doen of niet doen JIJ altijd in onze
gedachten bent**

**Wat blijft is dat wij moeten proberen om dit leven leven zonder
jou, onze geweldige zoon**

**Wat blijft is dat welke vakantie we ook maken, wat we ook doen
het pijn doet dat jij niet dit mee mag maken**

**Wat blijft is je geboortedag....27 oktober 1989...wat heb jij ons
veel geven.....**

**Wat blijft is dat jij hebt geleefd, wat blijft is dat JIJ nooit vergeten
mag en zal worden**

**Wat blijft is dat jij een voorbeeld bent voor vele van ons,
dat wij met jouw kracht verder moeten**

**Wat blijft is dat JIJ hier had moeten zijn, jouw eigen leven leven
en gewoon 20 jaar had moeten worden**

Wat blijft het toch oneerlijk.....voor jou !!!!

Happy birthday **mijn lieve knul....**

dikke kus van mij van ons voor jou

xxxxxxxxxxx

12 Januari 2010

Hai lieverd...

Het jaar 2009 ligt weer achter ons, de feestdagen gelukkig dus ook, wat blijven dit rare dagen, zo vol met herinneringen aan gelukkige tijden. Zat beetje te pielen op mijn laptop en kwam filmpje tegen van je Doe een wens uit 2005. Heb dat dus ooit op pc gezet, geen idee meer hoe, enfin , heb stukje eruit geknipt...en op het net geplaatst...hoop dat je het niet erg vindt. Het is het stukje dat we `s avonds laat aan de bar hangen in Hotel central. Nu net niet een stukje waarvan je zegt...zo hee wat een keurige familie.....maar ik weet dat we toen zo ontzettend hebben gelachen....en aardig wat hebben gedronken dus, en de volgende dag een kater hadden pfffffffff. Maar wat ben ik blij dat je dit tenminste een keer hebt meegemaakt....zoals je ooit ook een keer op een feestje in februari 2006 beroerd werd van drank ipv de chemo...gunde je dat misselijk zijn niet maar wel de lol.....

Ach knulletje wat blijft het toch een groot gemis voor jou, dat je niks meer hier kan meemaken. Wat hadden we toch een ander toekomstverwachting he?...ik probeer niet te verzuipen in mijn verdriet....maar ik heb nog steeds geen berusting of acceptatie....probeer alleen ietsjes minder verdrietig te zijn, want dat is denk wat jij zou hebben willen zien, dat we toch nog iets van het leven proberen te maken, en

met die gedachte in mijn hoofd probeer ik dit ook. We gaan het 8e jaar in, dat ons leven zo veranderd is, het 4e jaar in dat ons leven een hel is geworden...4 jaar vol hoop en 4e jaar zo vol verdrietwe missen je meer en meer...Maar altijd en altijd weer....zo erg voor jou....!!!!kus mijn schat....en als je eens tijd hebt..zou zo graag weer eens over je willen dromen !!!!

2 mei 2010

Dag mn lieve knul, 4 jaar geleden..deze weken, maanden en dagen...al 4 jaar geleden???...het voelt nog zo vaak alsof het nu of gister is...ik kan je nooit loslaten, waar ik ben, wat ik doe, jij bent altijd erbij...

Juli 2010

12 jaar een gezonde knul, voor altijd 16 jaar, 4 jaar heb jij moeten strijden, wij nu al 4 jaar zonder jou lieve lieve Ralph, we missen je zo ontzettend!!!!

Je broer kon het zo mooi vertellen, ergens in het universum is een parallel leven....daar ben jij, daar zijn wij.....gewoon nog met z`n viertjes.....maar ik had je liever hier gehad.....

dag mijn lieve knul...voor altijd, ik hoef je niet te vertellen....handje...?..zoveel...zo vaak....dag mijn schat...xxxxx Je broer kon het zo mooi vertellen, ergens in het universum is een parallel leven....daar ben jij, daar zijn wij.....gewoon nog met z`n viertjes.....maar ik had je liever hier gehad.....

Oktober 2010...21 jaar !!

21 jaar zou je zijn geworden, wat blijft dit toch onwerkelijk. Lieve knul, is alles al gezegd?, ik denk van wel, maar we zullen het blijven zeggen.....zo erg voor jou, jij nooit meer !!!!Alle dagen zijn speciaal, alle dagen is het gemis, alleen op sommige dagen meer dan...zoals nu...lieve lieve grote knul...nog altijd vol trots. kusssssss

Januari 2011

Hai lieve Ralph

Een nieuw jaar, het 5e jaar gaan we in zonder jou. Er veranderd weinig voor wat betreft het gevoel naar jou toe. Dat kan toch ook niet, nooit maar dan ook nooit. Wat word jij gemist. Nog steeds, iedere dag praten je papa en ik over jou. Hoe oneerlijk wij het vinden, wat jou is overkomen. Soms hebben we het over onszelf, hoe wij veranderd zijn door wat jou is overkomen. We zijn beschadigd, maar proberen overeind te blijven want dat is wat we voor je broer willen. Zoals jij nooit een keus hebt gehad zo geldt dat nu voor ons nog steeds.

We leven het leven, met ook leuke dingen, echt wel. Zo zijn we afgelopen December op vakantie geweest in Botswana, samen met Oma Dienaar, Jr. en Corella. Het was een geweldige vakantie, we hebben genoten van de natuur. Het ergens zijn zonder internet en telefoon, kranten, tv. Kan jij je dit voorstellen ???...hahahhaa nee he...maar is toch echt zo. Een keer waren Jr. papa en ik samen op game drive....en dan ..ja knul...ik denk dat we alle drie zo het gevoel hadden van..mijn god hier had Ralph bij moeten zijn...het voelde zo incompleet....soms is het gemis zo intens dat ik dit niet onder woorden kan brengen.

Ik ben bezig om je site te veranderen, ontwikkelingen gaan snel, dus ik moet wel blijven. Als je eens kon zien wat er allemaal nieuw is op gebied van gamen, mobile telefoons enz. jonge wat zou jij het allemaal gaaf vinden. Weet zeker dat jij een Iphone, een Ipad en een IMac zou hebben gekocht. Terwijl ik dit schrijf komen de tranen....tis toch belachelijk dat je niets meer kan meemaken.

Papa zit achter de PC, te kijken naar bestemmingen in Africa, we willen weer heen, daar voelen we ons zo anders, het niks moeten, het een zijn met de natuur....daar kunnen we ademen, daar ben jij ook, bij ons, altijd.
Kus mijn lieve zoon....jij 21 jaar en wij al bijna 5 jaar zonder je....het had nooit zo moeten zijn.

I cried for you....

15 juni 2011

Ha lieverd, maar weer eens bezig met je site. Zwart vond ik opeens zo zwart, maak er nu een in de kleur blauw. We hebben nooit echt met elkaar besproken dat wanneer je het niet zou redden hoe of wat. Enige wat we ons goed kunnen herinneren is dat je ooit hebt gezegd heel plotseling eigenlijk, toen we onderweg waren naar AMC, dat je een blauwe kist wilde. Slik...we dachten toen helemaal niet over het niet halen van..dit was in 2004 of 2005....enfin vandaar de blauwe site denk ik. Nog elke dag het gemis, vooral zo deze weken lijkt het altijd intenser, alhoewel gelul, iedere dag is het nog intens. Bijna 5 jaar...blijft nog steeds onwerkelijk...jij nooit meer....wij nooit meer jou! Lieverd...altijd in onze harten. Kus van ons voor jou
xxxxx